

unfoldingWord® Hebrew Bible

Ezekiel

Version 2.1.30

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldinWord® Hebrew Bible

2022-10-11 Date:

2.1.30 Version:

unfoldinWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldinWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldinWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldinWord® is a registered trademark of unfoldinWord. Use of the unfoldinWord name or logo requires the written permission of unfoldinWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldinWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldinWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldinword.org/uhb original work by unfoldinWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldinWord regarding your translation of this work, please contact us at unfoldinword.org/contact/

<https://github.com/> The unfoldinWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldinWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Ezekiel
5	Chapter 1
5	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
10	Chapter 16
11	Chapter 17
11	Chapter 18
12	Chapter 19
12	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
14	Chapter 23
15	Chapter 24
15	Chapter 25
16	Chapter 26
16	Chapter 27
16	Chapter 28
17	Chapter 29
17	Chapter 30
18	Chapter 31
18	Chapter 32
19	Chapter 33
19	Chapter 34
20	Chapter 35
20	Chapter 36
21	Chapter 37
21	Chapter 38
22	Chapter 39
22	Chapter 40
24	Chapter 41
24	Chapter 42
25	Chapter 43
25	Chapter 44
26	Chapter 45
27	Chapter 46
27	Chapter 47

Ezekiel

Chapter 1

1 יהי | בשלשים שנות ברבייע' ביחסה לחודש ואני בתורה הגדולה על-גנרט'כבר נפתחו השם ואראה מראות אלהים:² ביחסה לחודש היה
השנה חמישית לגלות המלך יוכין:³ היה היה דבריו הכתוב אל-יחזקאל בברזוי הכתן בארץ כבאים על-גנרט'כבר ותהי עליו שם ידייהו:⁴ וארא
והנה רוח סורה באה מראצפן ען דזול' אונש מליקחת ונגה לו סכוב גטוטקה בען החטמל מתעור האש:⁵ ומוטקה דמות ארבע חיות זהה
מראייהן דמות אדם להגעה:⁶ ארבעה פנים לאחת וארבעה כנפים לאחת להם: וריליהם רגלי' שרה וכף רגליהם כף רגלי' עלן וניצלים פיעון
בחשת קלל:⁸ ידו אדם מתחת כנפייהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפייהם לארבעתם:⁹ חברת איש אל-אחותה כנפייהם לאריסבו בלכתן
אש אל-עבר פניו זיכו:¹⁰ ודמות פניהם פנו אדם ופניעור מהשנאל לארבעתן ופניעור לארבעתן:
11 אונפייהם וכנפייהם פרדזות מלמעלה לאוש שעתים חברות אש ושטים מכפות את גויתיהנה:¹² ואש אל-עבר פניו זיכו אל-אשור היה-שם
הרום ללכת זיכו לא ישבו בלכתן:¹³ ודמות החות מראיהם כמחי' אש בערות כمراה הלפדים היא מתחלקת בין החיות ונגה לאש ומוראה ש
יעצא בזק:¹⁴ והחות רצוא ונשוב כمراה הבזק:¹⁵ ארא החות והנה אופן אחד בארכן אצל החות לארבעת פניו:¹⁶ מראה האופנים
ומעשיהם כען תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראייהם מעשייהם כאשר היה האופן בתוך האופן:¹⁷ על-ארבעת רבעיון בלכתם זיכו לא
ישבו בלכתן:¹⁸ אונפייהם ובאה להם ויראה להם וגבתם מלאת עיניהם סכוב לארבעתן:¹⁹ ובלכת החות זיכו האופנים אצלם ובהנשא החות מעל
האוז ונשאו האופנים:²⁰ על-אשור היה-שם הרום ללכת זיכו שפה הרום ללכת זיכו והאופנים ונשאו לעמם כי רום החות באופנים:²¹ בלכתם
ליכו ובעמדים יעדזו ובהנשאים מעל האוז ונשאו האופנים לעמם כי רום החות באופנים:²² ודמות על-ראשי החיה לרקי' עון הקרכח הנורא
נטע על-ראשיהם מלמעלה:²³ ותחת הרקי' כנפייהם ישורת איש אל-אחותה לאוש שעתים מכפות להגעה ולאוש שעתים מכפות להגעה את
גוייהם:²⁴ ואשמע את-זרען כנפייהם כקהל מים ורבים בקהל עד' בלכתם כל הפלחה כקהל מchner בעתקם וטרפה ככפייה:²⁵ ויהי-זול מעל
לזרקע אשר על-ראשם בעמדם תרפינה ככפייה:²⁶ מומעל לרקי' אשר על-ראשם כمراה אברספיר דמות כסא ועל-דמות הכהן
כمراה אדם עליו מלמעלה:²⁷ ארא | כען חשמל כمراה איש בית'לה סכוב מمراה מתני' ולמעלה ומمراה מתני' ולמטה ראיות'
כمراה איש ונגה לו סכוב:²⁸ כمراה הרקשת אשר' ויהי בען בום הגשם בן מראה הנגה סכוב הוא מראה דמות כבוד'יהנה ואראה אפל'
על-פני ואשמעו קול מדבר'ס

Chapter 2

¹ יאמר אל בראך עלה רגליך ואדבר אחר: ² תבא ב' רוח כאשר דבר אל' ותעמדני על רגליך ואשל'ע את מדבר אל': פ' ³ יאמר אל בראך שולח אני אותך אל' בני ישראל אל-יגוים המוציאים אשר מרדכי המה ואבוקם פשעו ב' עד עצם היום הזה: ⁴ והבנום קשי פנים וחיקילב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני והוא: ⁵ ומה אם ישמעו ואמייחלו כי בית מרי המה וידנו כי ביאר היה בתוכם: ⁶ אתה בראך אל-תירא מהם ומדבריהם אל-תירא כי סרבם וסלונםআوتן ואל-עקרבים אתה ישב מדבריהם אל-תירא ומפניהם אל-תחתך כי בית מרי המה: ⁷ זברת את-דברי אליהם אם ישמעו ואמייחלו כי מרי המה: ⁸ אתה בראך שמע את אשר-אני מדבר אליך אל-תהי חטוי כי בתה המרי פיצה לך ואכל את אשר-אני נתן לך: ⁹ ארלאה והנה-הן שלוחה אל והנה-הן מגלת-ספר: ¹⁰ ופרש אותה להפני והיא כתובה פנים ואחר כתוב אלה קנים וגגה והויס

Chapter 3

¹ נאמר אליו בראדים את אשר-תמצא אcolo' את-המגלה הזאת ודבר אל-ב' ישראלי: ² אפתח את-פי ואכלנו את המגלה ה'את:
³ נאמר אליו בראדים בטנה תאכל ומגע תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך ואכלו ותהי בפי קדבש למתוק: ⁴ נאמר אליו בראדים לרב' אל-ב' ישראלי ודברת בדב' אליום: ⁵ לא אל-עלם עמקו שפה וכבד' לשונך שלוחך אל-ב' ישראלי: ⁶ לא אל-עלם רלב' עמקו שפה וכבד' לשונך אל-ב' ישראלי שלחתיר המה ושמעו אליך: ⁷ בית ישראלי לא יאבו לשמען אליך כייאנים אבים לשמען אליך כי כל-ב' ישראל חזק' מצח וקשי לב הקמה: ⁸ הינה נתני את-פניך חזק'ים לעמך פניהם ואת-מצחך חזק' לעמך מצחם: ⁹ כשמיין חזק' מצר נטעני מצחך לאי-תירא אוטם ולא-תחטף מפעלים כי בית-מורי הקמה: ¹⁰ נאמר אליו בראדים את-כל-דב'ך אשר דבר אליך קח' בלבבך ובאזורך שמע: ¹¹ וכן בא אל-הגולה אל-בני עמליך ודברת אלהים כה אמר אדרני וזה אמן-שמעו ואסמייחdon: ¹² ותשאני רום ואשמע אחורי קול וrush גדור בראיך כבוד-היה ממקומו: ¹³ וכך | כבפי הח'ת משיקות' אישא אל-אחותה وكול האופרים לעמכם וקול רעש גדור: ¹⁴ רום נשאצני ותקחני ואלך מר' ב'חמת רוח' ויד'יו על' חזקה: ¹⁵ אבלא אל-הגולה תל' אביב השכבים אל-נרה' כבר' ואשר הקמה

ושובם שם ואנשיך שם שבעת ימים פ' ויט' דבריווה אל' אמר: **בראשם צפה גתתו בבית ישראל ושמעת מפי' דבר זהה ראתם ממנה:**¹⁸ באمرך לרשע מות תמות ולא הזרתן ולא דברת להזיר רשע מדרכו הרשות לחיתון הוא דשע בעוננו מות וدمו מידך אבקש:¹⁹ אתה כייהרת רשלע ולא ישב מרשלע ומדרכו הרשות הוא בעוננו מות ואתה אתינפער האצתת:
ובשוב צדיק מצדקה ועשה טוב ונתקני מכם לפניו והוא ימות כי לא הזרתנו בחתאתנו מות ולא תזקנו צדקתו אשר עשה ודם מידך אבקש:²⁰ אתה כי הזרתנו צדוק לבטח חטא צדיק והוא לא חטא חין כי נזקך כי נזקך אתה אתינפער האצתת:²¹ אתה צא אל-הבקעה ושם דברי אתה:²² ואוקום ואצא אל-הבקעה והנה שם כבודיויה העמד ככבוד אשר ראיינו על-הרב-כבר ואפל על-פניהם:
ותבאנ-תי רוח ומעדני על-רגלי ודברי אתה יאמור אל' בא הסגר בטור ביתך:²³ אתה בראשם הנבה גתתו על-ך עבולים ואסרו בהם ולא תחצא בתוכם:²⁴ ולשונך אדביך אל-חכל ונאלמת ואיתהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה:²⁵ ובדברי אתה אפתח את-פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע **ושמע והחדר** ייחדר כי בית מרי המה:

Chapter 4

1 אתה בראם קח לך לבנה ונמלה אותה לפניך וחוות עלייה מצור ובנטה עליה דקוק ושפכת עליה סללה
ונמלה עליה מלחנות ושים עלייה קרמים סביר: 2 אתה קח לך מחתת ברזל ונמלה אותה קויר ברזל בין נבון העיר ובקינחה את פניך אליה
והויתה במצור יצרת עליה לביות ושראל: 3 אתה שכב על צדקה השמאלי ושמת את עזען בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכט
עליו תשא את עזען: 4 אתה שכב מלחמות ותשעים יומם ונשאת עזון בית ישראל: 5 כלית את אלה ושבת
על צדקה הימני שנית ונשאת את עזון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה בתמי לו: 6 ואל מצור יושלם תכון פניך וזרעך חסופה
ונבאתה עליה: 7 והנה בתקני עלייך עבותים ולא תחפר מצור אל צדקה עד כלותך ומץורך: 8 אתה קח לך חלין שעוריםopol ועד שדים ודרכן:
ונמלה אותם בכל אלד ונשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה | שכב על צדקה שלשים מאות ותשעים יום תאכלנו:
9 מאכלך אשר תאכלנו במשקל עשרים שקל ליום מעת עד-עת תאכלנו: 10 אום במושורה תשתה ששית הרין מעת עד-עת תשתה: 11 וגבת
שעורים האכלנה והוא גמליל צאת האדם תעגה לעוניהם: 12 ואמר יהוה כהה שאכלו בני ישראל את כל חם טמא בגיןם אשר אדים שם:
13 אמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטהאה ונבללה וטרפה לא-אכלתי מנעורי ועד-עתה ולא-בא בפי בשער פגאל: 14 ואמר אל ראה נתתי
לך את צפוני הבקר מחת גללי האדם וعشית את לוחמך עליהם: 15 ואמר אל בראם הנה שבר מטה ליחם בירישלים ואכלו ליחם במשקל
בדאגה ווים במושורה ובשפטון שתו: 16 למען יחשכו לך ווים ונשלהו אש ואחוי ובמקו בעזום:

Chapter 5

1 אתה בראדם קח לך | חרב דודה תער הגלים תקחנה לך והעברת על־ראשך ועל־זקניך ולקחת לך מאזני משקל וחולקתם:² שלישות באור
תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את־השלישת מכה בחרב סכובותיה והשלישית תזרה לרום וחרב אריק אפריקם:³ ולקחת
משם מעת מספר יצרת אותם אל־תוך האש ושרפתם אותם באש מפנו תצא־אש אל־כל־בית
ישראל:⁴ הנהם עוזר תקוח והשלכת אותם אל־תוך האש ושרפתם אותם באש מפנו מרים גוים ואית־חקומי
מזהארצות אשר סכובותיה כי במשפטי מאסו וחקומי לא־הילכו בהם: ⁵ לכן כה אמר | אדני יהוה עון המנכים מרים גוים אשר סכובותיהם
בଘוקמי לא־הליכם ואת־משפטיהם לא עשויהם וכמשפטיהם הגוים אשר סכובותיהם לא עשויהם:⁶ לכן כה אמר אדני יהוה הנני עלייך יאכלו
ועשית בתוכך משפטי לעיני הגוים:⁹ עשייתו בך את־אנך לא־IASHTI ואת־אשר־ל־אל־יאעשנה כמהו עוזר עון כל־תועבתך:¹⁰ לכן אבות יאכלו
בבניהם בטהר נזקים ואכלו אבותם ועשיתם בם שפטים וזריתם את־כל־שאיתך לכל־רחוב:¹¹ לכן חיאני נאמן אדני יהוה אמר־לא עון את־מתקדי¹²
טמאה בכל־שקוין ובכל־תוobeתך גם־אני אגרע ולא־תחוץ עינו גם־אני לא־אחסמל:¹² שלשתיך בזבר מותך ברעב יכלו בתוכך והשלישת
בחרב ופלוי סכובותיך והשלישת לכליות אורה וחרב אריק אפריקם:¹³ וכליה אפי' והנחותי חמתי בם והנחותי זידען פיאני יהוה דבוקה
בקאנאות בכלותי חמתי בם:¹⁴ ואתנך לחרבנה ולחרפה בגוים אשר סכובותיך לעוני כל־עובה:¹⁵ והתעה חרפה ואזופה מסור ומושפה לגוים אשר
סכובותיך בעשותי בך שפטים באף ובכמה בתקחותך מלחה אני יהנה דברת:¹⁶ בשלהי את־חציו הרעב הרעים בהם אשר הין למשחית
אשר־ਆשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה־לכם:¹⁷ ושלחתי עלייכם רעב ותיה רעהו שכלך וברודם יערבעך וחובך
אביא עלייך אני יהוה דברת:¹⁸

Chapter 6

¹ יְהוָה דִּבְרֵי־הָעָם אֶל־אֲדֹם שָׁם פְּנֵיךְ אֶל־הָעָם יִשְׂרָאֵל וְהַבָּא אֲלֵיכֶם: ² אָמַרְתִּי הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַע־זְבָרָא־דָּנִי הַיּוֹהָה כִּי־אָמַר אָדָם יְהוָה
³ נִשְׁמַוְתִּים מִזְרָחָתֵיכֶם וְשִׁבְעָרֵיכֶם חִפְנִים וְהַפְּלִתִּים חַלְילֵיכֶם לְפִנֵּינוּ
⁴ לְהַרְמָס וְלִגְבּוּרָת לְאַפְּקִים וְלִגְאות הַנְּגָן אֲנוֹ מִבְּאָה עַלְכֶם רַבְבָּא אַבְדָּתָה בְּמוֹתִיכֶם:
⁵ נִתְהַתָּא אֶת־פְּגָרְבָּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְפִנֵּי גָּלוּיהָם וּזְרִיתָה אֲתִיעַצְמָתִיכֶם סְבִיבָתִים מִזְבְּחוֹתִיכֶם:
⁶ בְּכָל־מִשְׁבְּתוֹתֵיכֶם הָעִירִים תִּחְרַבְנָה וְהַבּוֹתָגְלִילָיכֶם:

צישמנה למען חרבנו ויאשמו מזבחותיכם ונשבתו גלוייכם ונגדען חמניכם ונמיחו מעשיכם:⁷ ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה:⁸ והווערטני בהיותם לכם פלייטי חרב בגוים בהזורתיכם בארכזות:⁹ זכרו פלייטים אוטי בגוים אשר נשברותם אשר נשברתי את כלם הזהב
אשר-סר מועלן ואת עונייהם הנטות אחרי גלויהם ונקלטו בפניהם אל-ההרים אשר עשו לכל תועבתיהם:¹⁰ וידעו כי אני יהוה לא אל-חנום
דברתי לעשות لكم הרעה הזאת:¹¹ כה אמר אדני יהוה הנה בכפה ורצע ברגלה ואמר-אך אל כל-תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב
ברגב ובכבר לפול:¹² הרטוק בחרב יול והנשאר והנזר ברגב ימות וכליית חמת בם:¹³ וידעתם כי אני יהוה בהזב
חליליהם בתוך גלויהם סובבות מזבחותיכם אל כל-גבעה רעליה בכל | ר羞י הרים ומתח כל-יען רענן ומתח כל-אללה עבורה מוקם אשר
ונתנו-שם רעם ניחת לכל גלויהם:¹⁴ גנותי את-ידי עליהם ותמי את-הארץ שטעה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני
יהוה:

Chapter 7

¹ יהי דבריהינה אליו אמרו:² אתה בר-אדם מה אמר אדני יהוה לאדמה ישראל קץ בא הארץ עלי ארבעת קיפות הארץ: ³ עתה הקץ עלייך
וישלחתי אפי בך ושפטתיך בדריכך ונתני לך את כל-תועבתך:⁴ ולא-תחטוס עיניך עלייך ולא אחמול כי דרכך עלייך אתון ותועבותיך בחרב
תהיין וידעתם כי אני יהוה:⁵ כה אמר אדני יהוה רעה אתת רעה הנה באה:⁶ קץ בא בא קץ הקץ אליך הנה באה:⁷ בא הארץ אפי בך ושפטתיך אליך
ישוב הארץ בא העת קרב היום מהומה ולא-חד הרים:⁸ עתה מקרוב אשפוך חמתיך עלייך וכלייתך אפי בך ושפטתיך בדריכך ונתני לך את
כל-תועבותיך:⁹ ולא-תחטוס עיניך ולא אחמול כדריכך עלייך אתון ותועבותיך בחרב תהו וידעתם כי אני יהוה מכה:¹⁰ הנה ביום הנה באה
מצאה האפרה צץ המטה פרח חזון:¹¹ החמסם קם למטה הרשע לא-הרים ולא מהמנים ולא מהמנים ולא-רנעם בם:¹² בא קעת הגע היום
הקונה אל-שלה והמושך אל-יתאבל כי חנון אל-המונה:¹³ כי המכור אל-המקוכר לא ישוב ועוד בזמנים כי חנון אל-כל-המונה לא
ישוב ואיש בעזון חיתן לא יתחזק:¹⁴ תקען בתקוע והכון הכל ואנו הלך למולמה כי חרונו אל-כל-המונה:¹⁵ החרב בחוץ והרבב מבית
אשר בשדה בחרב ימות ואשר בער רעב ודבר יאלנו:¹⁶ ופלוטו פלייטים והוא אל-ההרים כוינו הגאותם כל המות איש בעזון:¹⁷ כל-הדים
תרפינה וכלי-ברכים תלכנה מים:¹⁸ והרכו שלדים וכיסתה אותם פלאות ואל כל-פניהם בושה וככל-ראשים קרחה:¹⁹ כסם בחוץ שלדים
זהבם לנאה יהיה כספם והם לא יוכלו להציגם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומשיהם לא ימלאו כי מיכשל עזם היה:²⁰ צבי עדי
לגאון שמהו וצלמי תועבותם שכאים עשו בז עליון נטעו להם לנאה:²¹ געתנו ביד-הרים לבן ורשע הארץ לשול ולהלה:²² והסבוט פני
מחם וחילו את-צפוני ובאורבה פריזים וחילו:²³ עשה הרטוק כי הארץ מלאה משפט דין ומער מלאה חמס:²⁴ והבאתי גזום וירשו
את-יבתיהם והשבתי גאון עזם ונחלו מקדשיהם:²⁵ קפודה-בָּא ובקשו שלום ואין:²⁶ הנה על-הזה תפוא ושמעה אל-שמעעה תהיה ובקשו חzon
מנבָא ותורה-תאבך מכון ועצה מזקניהם:²⁷ המלך יתאבל ונושא לבקש שטעה וידי עם הארץ תבכלנה מדרקם אעשה אותם ובמפעוטיהם
אשפitem וידעו כי אני יהוה:

Chapter 8

¹ יהי בשנה הששות בששי ביחסה לחיקש אמי ושב בביולי וקני יהוה ישבים לפני ותפל עלייהם יד אדני יהוה:² ואראה והנה דמות
كمראה לאש מפנאי ולמיטה אש ומונתני ולמעלה כבראה-זבר כען החשלה:³ ישלה-תבנית לד ויקני ביצת ראיyi ותשא אוית רום
בר-הארץ ובין השמים ותבא אמי ירושלים במראות אלהם אל-פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר-שם מושב סמל הקנאה הפנינה:
⁴ הוה-שם כבוד אלון ישראל כפרא לאשר ראותם בבקעה:⁵ יאמר אל-בראים שא-יאן עיר-דרך צפונה ואש עין-דרך צפונה והנה מצפון
לשער הפנימית סמל הקנאה זהה בזאה:⁶ יאמר אל-בראים הראה אתה מהם שעם תועבות גלותם אשר בתי-ישראל | עשים פה לרתקה
מעל מקדשי ועד תשב תראת תועבות גלות:⁷ יבא אמי אל-פתח החצר ואראה והנה חר-אחד בדור:⁸ יאמר אל-בר-אדם חתרניא בקירות
אחוותך בקירות והנה פתח אחד:⁹ יאמר אל-בא וראת את-ההה-תועבות הרעות אשר הם עושים פה:¹⁰ יא-בָא ואראה והנה כל-הבדות רמש
ובכמה שחק וכילגורי בית ישראל מוסקה על-הקיר סביר | סביר:¹¹ שעברים איש מזקנינו בית-ישראל ואזוניה ברשפן עמד בתוכם-עמדים
לפניהם ואש מקרתינו בז עטער ענרכתרת עליה:¹² יאמר אל-בר-אדם אשור וקני בית-ישראל עשים בחשן אש בחדרני משפטו כי
אמורם און יהוה ראה אוננו עזב יהוה את-הארץ:¹³ יאמר אל-עד תשוב תראת תועבות גלות א-שרה-מה עשים:¹⁴ יבא אמי אל-פתח שער
ביהריה אשר אל-חצונה והנה-שם הנשים ושבות מבקות את-הה-תומס:¹⁵ יאמר אל-בר-אדם הראית בר-אדם עד תשוב תראת תועבות גלות
מאלה:¹⁶ יבא אמי אל-חצר בית-יהויה הפנימית והנה-פתחה חיל יהוה בין הרים ובין המזבח כעשרה וומרה אש אחריהם אל-היכל יהוה
וניניהם לזרמה והופה משפטויים קדרמה לשמש:¹⁷ יאמר אל-בר-אדם בנקל ללבת יהולה מושעת את-ה-תועבות אשר עשו ולא אחמל וקרוא
קי-מלוא את-הארץ חמס ושבוב למכישני והם שלחים את-ה-חומרה אל-אפס:¹⁸ גם-אי עשה בחרמה לא-תחטוס עני ולא אחמל וקרוא
בא-זני-קזול גדוול ולא אשמעו אותם:

Chapter 9

¹ י' קרא באזני קוול גודל לאמר קרבנו פקדות העיר ואיש כל מושחתו בידו;² והנה ששה אונשים באים | מדרך שעיר העליון אשר | מפנהה צפונה
ואוש כל מפכו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וכסת הספר במתנוי ויבאו ועמדו אצל מזבח הנחשת:³ זכבוד | אלקי ישראל נעה מעל
הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל הריאש חלבש הבזים אשר כסת הספר במתנויו:⁴ שאמר יהוה אל עברת העיר בתוך
ירושלים והתויה תן על מזבחות האנדים הנקנים והאנקלים על כל הטעבות הנשאות בתוכה:⁵ ולאלה אמר באזני עברך בעיר אחורי והכו
על תחנס עיניכם ואל תחמלו:⁶ וכן בחור ובתולה וטף ונשים מהרגו למשחת וועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו
באנשים הזכרים אשר לרפי הבית:⁷ שאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החרצות חללים צאו ויצא והכו בעיר:⁸ כי הכהנים ובשאר
אני ואפללה על פני ואזעוק ואמר אלהי אדני והוא המשתי את כל שרarity ישראל בשפק את חמתק עלי רישולם:⁹ שאמר אלין עזון
ביה'ישראל ויהודה גודל במאך ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עז יהוה את הלאץ ואני יהוה ראה:¹⁰ גם אני לא תחנס
יעו ולא אחמל דרכם בראשם נתתי:¹¹ והזה איש |لبש הבדים אשר הקוטבת מתנו משיב דבר לאמר עשי כי אשר צויתני:

Chapter 10

1 אֲרָאָה וַיְגַנֵּה אֶל-הַרְקֹעַ אֲשֶׁר-עַל-רָאשׁ הַכְּרֻבִים כַּאֲنִין סְפִירָה דְמֹתָה כְּסֵא נְרָאָה עָלָיו: 2 וַיֹּאמֶר אֶל-הָאָישׁ | לְבָשׂ הַבְדִים וְאָמַר בָּאַל-פְּנֵי לְגַלְלָל אֶת-תִּחְתָּחַ לְכַרְבָּם וְמִלְאָחָפָנָה גְּדוּלַי-אָשֶׁר מִבְנִינָה לְכַרְבָּם וְזַרְקָעָל עַל-הַעֲיר וְבָא לְעֵינָיו: 3 וְהַכְּרֻבִים עַמְקִים מִימִן לְבִתְּיו בְּבָאוֹן האיש הען מלא את-חצץ הַפְּנִימִית: 4 וְרַם כְּבוֹד-יְהוָה מַעַל מִפְעָן הַבַּיִת וּמִלְאָה כְּבָתָא תְּעִזָּן וְחַצְרָא מְלָא אֶת-יְגַנֵּה כְּבָדָה:

5 קְדוּלָה כְּבָבִים נִשְׁמַע עַד-הַחֲצֵר הַחֲנִינָה כְּלֹזָל אֶל-עַשְׂדֵה בְּדָבָר: 6 וַיֹּהֵי בָּצְעָתוֹ אֶל-הָאָישׁ לְבָשׂ הַבְדִים | לְאָמֹר ذֶה אֲשֶׁר-מִבְנִינָה לְגַלְלָל מִבְנִינָה לְכַרְבָּם וּבָא וְעַמְדָה אֶצְלַ האָופָן: 7 שְׁוֹלָחָה הַכְּרָבָב אֶת-יְהָאֵשׁ אֲשֶׁר-מִבְנִינָה לְכַרְבָּם וְשָׁא וְתָלָן אֶל-חַפְנִי לְבָשׂ הַבְדִים וְיקַח וְשָׁא: 8 שְׁיָא לְכַרְבָּם תְּבִנִית יְד-אָדָם תִּחְתָּכֵת כְּנִיפִים: 9 אֲרָאָה וַיְגַנֵּה אֶרְכָבָה אָופָן אֶצְלַ הַכְּרָבָב אָופָן אֶחָד אֶצְלַ הַכְּרָבָב אָחָד וְשָׁא אָופָן בְּתַזְרָה האָופָן: 10 וּמְרַאַתָּם דְמֹתָה אֶחָד לְאַרְבָּעָתָם כִּאֲשֶׁר וַיְהִי האָופָן בְּתַזְרָה האָופָן: 11 בְּלִכְתָּם אֶל-אַרְבָּעָתָה הַכְּרָבָב אֶחָד וּמְרַאַתָּה האָופָנים כְּעֵזֶב אֶבֶן תְּרֵשֶׁשׁ: 12 וְכָל-בְּשָׂרָם נְגַדְלָם וְיִדְיָם וְכְנִפִּים וְהָאָופָנים רְבָעָתָם | וְלֹכֶד וְלֹכֶת כְּלָתָם כְּיַמְקֹום אֲשֶׁר-יְפִגָּה הַרְאֵשׁ אֲחִרְיוֹ וְלֹכֶד וְלֹכֶת יְסִיבוֹ בְּלִכְתָּם:

13 לְאָופָנים להַמְּלֵא קְרוֹא הַגְּלָל בְּאוֹזִין: 14 אַרְבָּעָתָם פְּנֵי האָחָד פְּנֵי הַכְּרָבָב וּפְנֵי הַשְׁנִי פְּנֵי מְלָיאָת עַיְנוֹם סְבִיב לְאַרְבָּעָתָם אָופָנים: 15 וְעַל-מִזְבֵּחַ הַכְּרָבָב הִיא הַחַיה אֲשֶׁר רְאִיתִי בְּנַהֲרַכְבָּר: 16 בְּלִכְתָּה הַכְּרֻבִים | וְלֹכֶד הָאָופָנים אֶצְלַם וְשָׁלִישִׁי פְּנֵי אֶרְחָה וְהַרְבִּיעִי פְּנֵי-נְשָׁרָה:

17 בְּעַמְדָם עַמְדוּ בְּרוֹמָם וְרוֹמָם וְרוֹמָם אֶת-מִזְבֵּחַ הַכְּרָבָב בְּשָׁאות הַכְּרֻבִים אֶת-כְּנִפִּיהם לְרוֹם מַעַל הָאָרֶץ לְאַסְבֵּד הָאָופָנים גַּם-הָמָם מִאָצְלָם: 18 וְעַשְׂאֵן הַכְּרֻבִים אֶת-כְּנִפִּיהם וְעַרְמוּ מַרְקָאָרֶץ לְעַנִּי בְּצָאתָם וְהָאָופָנים לְעַפְתָּם וְעַמְדָה פְּתַח שַׁעַר בִּתְיְהוָה הַקְּדוּמָה וְכַבֵּד אֶל-יִשְׂרָאֵל עַל-יְהָמָם מִלְמָעָלה: 19 הַיּוֹא הַחַיה אֲשֶׁר רְאִיתִי תִּחְתָּה אֶל-יִשְׂרָאֵל בְּנַהֲרַכְבָּר וְאַתְּעַדְתִּי כְּרֻבִים הַמָּה: 20 אַרְבָּעָתָם פְּנִים לְאַחֲד וּרְבָעָתָם דְמֹתָה נְגַדְלָה: 21 אַדְמֹתָה פְּנִים הַמָּה הַפְּנִים אֲשֶׁר רְאִיתִי עַל-נַהֲרַכְבָּר מִרְאִיּוֹת וְאַתְּעַדְתִּי:

Chapter 11

ויתשא את רוח ותבוא אתי אל-שער בתייהה הקדמוני הפונה קידמה והגנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאנינה בר-עוזר ואת פלטינו בר-גנינו שמי העם:² ואמר אליו בר-אדום אלה האנשיים החשיכים און והעיצים עצת-רע בעיר הזאת:³ האמורים לא בקרובנו בנות בתים תיא הטייר ואנחנו הבשוי:⁴ لكن הנבא עלייקם הנבא בר-אדק:⁵ ותפל עלי רום יהוה ואמיר אלוי אושר כה-אמר והוא קן אמרתם בית ישראל ומועלות רוחכם אמי ידעתיה:⁶ הרביהם מיליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל:⁷ لكن כה-אמר אדני יהוה מיליכם אשר שמתם בתוליה המה הבשר והוא הופיע ואתכם הוציא מותכה:⁸ חרב יראתם וחרב אביה עלייכם נאם אדני יהוה:⁹ והזאת אתכם בדזירים ועשייתם בכם שפטים:¹⁰ בחרב תפלו על גבולי ישראל אשפנט אתכם וידעתם כי-אני יהוה:¹¹ הוא לא-תהייה מתוליה ומטעי אתכם תהי בתוכה לבשר אל-גבול ישראל אשפט אתכם:¹² יודעתם כי-אני יהוה אשר בחקוי כל הלכתם ומשפטיו לא עשיתם לכם לטייר ואתם תהיו בתוכה סבירותם עשייתם:¹³ כי-כה-נביא פלטינו בר-גנינה מת ואפלו על-פניהם ואעקן קול-גוזל ואמר-אה אדני יהוה כל-ה וכקנשפטו הגוים אשר סביבותיהם עשייתם:¹⁴ וכי-דרביהו אל-לאקרים:¹⁵ בגיןכם אחריך אנשי גאלמן וכלי-בית ישראל כל-ה אשר אמרו להם שיב אתה עשה את שאורית ישראל:¹⁶ וכי-דרביהו אל-לאקרים: בגיןכם אחריך אנשי יהוה כי הרמקותם בגולם וכי הפיצותם בארץות ואהוי ירושלים רחיקו מעיל יהוה לנו היא נתנה הארץ למושחה:¹⁷ لكن אמר כה-אמר אדני יהוה כי הרמקותם בגולם וכי הפיצותם בארץות ואהוי להם למקץ-מעט בארץות אשר באו שם:¹⁸ גואו-צמה והסרו את-יכל-ש��אי ואת-יכל-תועבותיה ממנה:¹⁹ ננתת ל渴ם לבר אחד ודום נפצעים בהם ונמתו לעם את-אדמת ישראל:²⁰ גואו-צמה והסרו את-יכל-שדקאי ואת-יכל-תועבותיה ממנה:²¹ ננתת ל渴ם לבר אחד ודום חדשה אתן בקרובכם והסוטי לבר האבן מפחים ונמתו להם לבר בשור:²² גואו-צמה והסרו את-יכל-שדקאי ואת-יכל-תועבותיה ממנה:²³ ננתת ל渴ם לבר אחד ודום והוא להם לאלהים:

ואופנים לעמם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה:²³ צען כבוד והוא מעל עז העיר ועומד על-ההר אשר מקדם לעיר:²⁴ רוח נשאותנו שבאיינו שבדומה אל-הגולה במראה ברוח אליהם ועל-מעלי המראה אשר ראוי:²⁵ ואדבר אל-הגולה את כל דבריו והוא אשר הראנ:

Chapter 12

1. יהוי דבריהו אליו לאמר: ²בראךם בתר ביה-המרי אתה שב אשר ענומ לחים לראות ולא איזנום להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: ³ואתת בראךם עשה לך כל גולה ווליה יוקם לענייהם וגלית מפקומך אל-מלךום אחר לערנייהם אליו ויראו כי בית מרי הנה: ⁴והזאת כלין ככל גולה יומם לענייהם ואתת מצא בערב לענייהם כמושאי גזה: ⁵לעניהם חתרילך בקר והוציאת בו: ⁶לעניהם על-כתר תשא בערלה תוצאה פניך תכליה ולא תראה את-הארץ כי-מופת נתתייר לבית ישראאל: ⁷ואעש כן כאשר צוית ה'וְיָאֵת ככל גולה יומם גערוב חתרילך בקר ביד בערלה הזאת לענייהם: ⁸יהוי דבריהו אליו בבורך לאמר: ⁹בראךם שלא אמרו אליך בית ישראאל ביה המרי מה אתה עשה: ¹⁰אמור אליהם מה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וככל-בויות ישראאל אשר-המה בתוכם: ¹¹אמר אני מופתכם כאשר עשוינו כן ועשה לבעלה בשבי ליכן: ¹²והבשוא אשר-בתוכם אל-כתרך שא-בערלה ולא בקר יחתור להוציאו בן פניו וככליה עניך לא-יראה לעין הוא את-הארץ: ¹³ופרשתו את-ראשית עליון ובתפש בחוץ-הארץ כשלים ואותה לא-יראה ושם יקמות: ¹⁴וככל אשר סביבתו עזורה וככל-אגפו איזורה לכלרו וחרב מרכב מחרב למלען וספרו את-כל-תשבותיהם בגוים אשר-באו שם וידעו כי-אני והואם בארץות: ¹⁵והו-תՐעִי מרים אנשי מס'ר מחרב מרכב ומדבר למלען וספרו את-כל-תשבותיהם בגוים אשר-באו שם וידעו כי-אני והוא: ¹⁶דבריהו אליו לאמר: ¹⁷בראךם לחמק ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשחה: ¹⁸ואמרת אל-עם הארץ כה-אמר אדני יהוה לישבי ירושלם אל-אדמת ושוראל לחמס בדאגה יאכלו ומיימיך ברגזה ובדאגה תשחה: ¹⁹ורעם הארץ ממלאה מחמס כל-השבטים בה: ²⁰וחרים הנקשבות תחרבנה ואחץ שטחה תהיה וידעתם כי-אני יהוה: ²¹ויהיו דבריהו אליו לאמר: ²²בראךם מה-המושל הוה לך לכם על-אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל-חzon: ²³לכן אמר אליהם כה-אמור אדני יהוה השבט את-המושל הוה ולא-ימשלו אונע עד בישראל כי אם-דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל-חzon: ²⁴לו לא יהיה עד כל-חzon שוא ומוקסם חלק בתר בית ישראאל: ²⁵כפי | אני יהוה אדבר את-אשר דבר דברון עשה לא תפניך עוד כי-במייקם בית הפקידך דבר רשותיו נאם אדני יהוה: ²⁶ויהיו דבריהו אליו לאמר: ²⁷בראךם הנה בית-ישראל אמרים החזון אשר-היא חזקה ליקים רגבים ולעתים רחוקות הוא נבא: ²⁸לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא-תפניך עוד כל-דבר אשר דבר דברון עשה נאם אדני יהוה:

Chapter 13

1) יהי דבריהו אליו לאמר: **בקראים הנביא אל-בנאיו ושראל הנבאים ואמרת לבנאי מלבים שמענו דבריהו:**³ כה אמר אדני יחוה ה' על-הנבאים אשר הילכים אחר רוחם ולבליתי ראו: **כשעלים בחרכות נבייך ישראל ה' לא עליתם בפירות ותגדרו גדר על-ቤת ישראל לעמד במלוכה ביום זהו:**⁴ חז' שוא וקסם כוב האמרים נאמיה ה' לא שליחם ויחלו ליקם דבר: **ולא מזזה-ושא' חיותם אמרם כוב אמרתם ואמרם נאמיה ה' ואני לא דברתיס:**⁵ לכן כה אמר אדני ה' שען דברכם שיא וחוזים כוב לבן ה' נאליכם נאם אדני ה' והיתה ידו אל-הנבאים החזים שוא והקסמים כוב בסוד עמי לא-יהו נוכתב בתיישראל לא יכתבו ואל-אדמת ישראל לא יבואו וידעתם כי אני אדני ה' שען ובין הטוען את-עמי לאמר שלום ואני שלום והוא-בנה תץ והגע טחים אתון תפל: **אמר אל-טמי תפל ויפל היה | גשם שוטף ואתנה אגבני אל-גבש תפלה ורוח סערות תבקע:**¹¹ והנה נפל הקיר הלויא אמר אליכם אינה הטמי אשר טחחותם: **ס' לכן כה אמר אדני ה' וזה ובקעת רוח-סערות בחתמי ונשם שטף באפי ה' ואגבני אל-גבש בחהמה כליה:**¹² **והrstוי את-הקיר אשר-טרחחות תפל והגעתיו אל-הארץ ונבליה יסן ונפליה כתובה וידעתם כיראנו ה':**¹³ **כלייתו את-חמתך בקירות ובתחים אתון תפל ואמר לך אמר ואנו בקיר ואנו הטעחים אתון:**¹⁴ **בנביי ישראל הנבאים אל-ירושלם והחזים לה חונן שלם ואני שלם נאם אדני ה' ה':**¹⁵ **ואתה בקראים שים פנוך אל-בונות עמך המסתנאות מלבדך והנביא עליך:**¹⁶ **אמרת כה-אמր אדני ה' הו למתפרות כסותות על | כל-ישראל ידע ועשות המספחות על-ראש כל-קומה לעזך ונפשות הקבשות תשׂודנה לעמי ונפשות לבנה תחניינה:**¹⁷ **ותחלבה איני אל-עמון בשעלינו שערם בטחנותי לחם להמת נפשות אשר לא-תמותנה ולחיות נפשות אשר לא-תתני בא-כובכם לעמי שמען קבב:**¹⁸ **לכן כה-אמר אדני ה' הנה הנני אל-כסותוניכנה אשר אמתנה מסודת שם את-הנפשות לפרקות וקערת אונם מעל זרועיכם שלחתי את-הנפשות אשר אתם מצדרת את-רפסים לפירות:**¹⁹ **קרעתי את-מספחותיכם והצלתי את-עמי מידך ולאייה עז בידך למקודה ודעתן כיראנו ה':**²⁰ **ען הכאות לבצדיק שקר ואני לא הכאבתי ולתקין רשות לבתיהם שבר להחיתו:**²¹ **לכן שוא לא תחונית וקסם לא-תקסמנה עוד והצלתי את-עמי מידך וידעתן כיראנו ה':**²² **ען הכאות לבצדיק שקר ואני לא כיראנו ה':**

Chapter 14

¹ יובא אל' אֲנָשִׁים מִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׁבַׁן לְפָנֶיךָ² וַיֹּאמֶר: בָּרוּךְ אֱלֹהִים הָעָלָה הָעַלְוָה גָּדוֹלָה וְמִכְשָׁלָל עָזָם נָתָן
נֶכֶחֶ פְּנֵיכֶם הָאֲדָרֶשׁ אֲדָרֶשׁ לְהַמִּס⁴ לְכָן דְּבָרָאָתָם אָמָרָתָם כִּי-אָמָר | אָדָן יְהוָה אֲשֶׁר אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יְעַלְּהָ אֶת-גָּלוּלָיו אֶל-לִבָּנוֹ
וּמְכַשֵּׁל עָזָן וְשָׂים בְּכֶחֶ פָּרוּ וּבָא אֶל-הַגְּבֵעָה אֲגַן יְהוָה עַתְּנִיטָלָה לְבָה בְּגָלְלָיו:
לְכָלָם: ס' ⁵ לְמַעַן תִּפְשֶׁר אֶת-בְּבוּתֵי יִשְׂרָאֵל בְּלִבְמִתְּבָנָה כְּלַתְּעוּבָתֵיכֶם השִׁיבָּוּ פְּנֵיכֶם: ⁷ כִּי אָוֹשָׁא מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִהְגָּר אֲשֶׁר-יָגַר בְּיִשְׂרָאֵל | וְנִכְרַת אַחֲרֵי צָעֵל גָּלוּלָנוֹ וְנִכְשַׁל עָזָן וְשָׂים נֶכֶחֶ פְּנֵיכֶם
בְּיִשְׂרָאֵל בְּיִשְׂרָאֵל לְדִרְשָׁלָן בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה בְּעֵנָה-לָּן בְּיִשְׂרָאֵל:
⁸ וְגַתְּתִיל פָּרוּ בְּאֶשְׁר הָהָרָא וְהַשְׁמְתוּחוּ לְאֹזֶן וּלְמִשְׁלָיִם וּהַכְּרָתוּ מִתְּנֻרָּעָם וּדְעָתָם כִּי-אָנָּנוּ יְהוָה: ⁹ וְהַגְּבֵעָה כִּי-פְתַחַתָּה וְזַבְּרָה אָנָּנוּ יְהוָה פְתַחַתָּה
את הַגְּבֵעָה הָהָרָא וְנִטְמֵנִיתָא אֶת-זְדִיד עַלְיוֹ וְהַשְׁמְדוּלָא מִתְּנֻרָּעָם עַמִּי יִשְׂרָאֵל: ¹⁰ וּבְשָׂאוּ עָזָם כְּעֹז הַדְּרָשָׁה כְּעֹז הַגְּבֵעָה וְיְהוָה: ¹¹ וְמַעַן לְאִיתָעָן עַז
בְּיִשְׂרָאֵל מִאַחֲרֵי זְדִיד-עַמִּים וְאַיִלְעָמָן עוֹד בְּכָל-פְּשָׁעָתָם וְתוֹן לְעַם אֲנָנוּ אֲהֵיה לְהַמְּלָאָלָים גַּם אָדָן יְהוָה: ¹² וַיֹּאמֶר יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל אַתְּ תְּמַחְטָא לְלִמְעֵל מִעֵל וְזַטְמֵת יְדֵי עַלְיהָ וּשְׁבָרְתִּי לְהַמְּלָחָם וְהַשְׁלַחְתִּיבָה רָעָב וּהַכְּרָתִי מִמְּנָה אָדָם וּבְהַמָּה: ¹³ כִּי
שְׁלַשְׁת הָאֲנָשִׁים הָאֲלָהָבָתָה כָּנֶן דָּנָאל וְאֶבֶב הַמָּה בְּצַדְקָתָם נִצְלָן נִפְשָׁם נָם אָדָן יְהוָה: ¹⁵ לוֹתִיחַה רָעה אַעֲבָר בְּאָרֶץ וּשְׁכַלְתָּה וְהַיָּה
שְׁמָמָה מִבְּלִי עֲזָרָבָמְפָנֵי הַחִיה: ¹⁶ שְׁלַשְׁת הָאֲנָשִׁים הָאֲלָהָבָתָה בְּתוֹכָהּ מִיָּאֵן נָם אָדָן יְהוָה אַמְּבָנָם אַמְּבָנָה יְצַלְּוּ הַמָּה לְבַדְמָן נִצְלָן וְאָרֶץ
תְּהִיה שְׁמָמָה: ¹⁷ אָז חָרַב אֲבָיא עַל-הָאָרֶץ הַהִיא וְאָמְרָתָיו חָרַב מַעֲבָר בְּאָרֶץ וְהַכְּרָתִי מִמְּנָה אָדָם וּבְהַמָּה: ¹⁸ וְשְׁלַשְׁת הָאֲנָשִׁים הָאֲלָהָבָתָה בְּתוֹכָהּ
חִיאָנֵן נָם אָדָן יְהוָה לֹא יְצַלְּוּ בְּנֵנָתָה כַּהֲן הַמָּה בְּצַדְקָתָם נִצְלָן בְּלֹם להַכְּרָתִי מִמְּנָה
אָדָם וּבְהַמָּה: ²⁰ וּנְמַדְנָאלוּ אַיְזָבָב בְּתוֹכָהּ חִיאָנֵן נָם אָדָן יְהוָה אַמְּבָנָה אַמְּבָנָה יְצַלְּוּ
כִּיאָרְבָּעָת שְׁפָטִי | הַרְעִים קָרְבָּר וּרְכָב וְחִיה רָעה וּזְבָר שְׁלַחְתִּי אֶל-יְרֹשָׁלָם לְהַכְּרִית מִמְּנָה אָדָם גְּבָרָה: ²² הוּנֶּה בְּזַעֲרָה-בָּה פָּלְטָה הַמּוֹצָאים
בְּגָנִים וּבְנֹותָה הַגָּם יוֹצְאִים אֶל-לִבָּם וְאַיִלְעָמָן אֶת-זְדִידָכָם אֶת-זְעִילָיוָתָם וְנִמְמָתָם עַל-הַרְעָה אֲשֶׁר הַבָּאָתָי עַל-יְרֹשָׁלָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-עָשָׂית בָּה נָמָם אָדָן יְהוָה:
²³ נִחְמוּ אֶת-לִבָּם כִּירְתָּא אֶת-זְדִידָכָם וְאֶת-עִילָּוֹתָם וְדִעְתָּמָם כִּילָּחֵם עַשְׂתָּא תִּאְשְׁרָעָשִׁית בָּה נָמָם אָדָן יְהוָה:

Chapter 15

¹ ע"י דבריהו אליו לאמר: ² בראות מה יהיה עירגון מכל-עז הזרורה אשר היה בעצי העץ ממענו ע"ז לעשות למלכה אמתיקתו ממענו ימד לתלות עליו כל-כך: ⁴ הנה לאש נתן לאכלה את-שניהם קצובו אללה האש ותוכו נחר היצח לח'לאקה: ⁵ הנה-בהחותו תמים לא עשה למלכה אף כי-אש אכלתחו יוחר ונעשה עוד למלאה: ⁶ אכן כה אמר אדני יהוה כאשר עירגון בעץ העץ אשר-נתמך לאות לאכלה כן נמתה אתיישבי ירושלים: ⁷ נמתה אתי-פניהם מהארץ ייאו והארת תأكلם וידעתם כי-אני יהוה בשמי אתי-פניהם בהם: ⁸ נמתה אתי-הארץ שמה יען מעלה ועל גשם אדים והוא:

Chapter 16

1 יהוי דבריהו אל לאמור:² בקראים הודיעו אתיירושלם את-תועמבה: ³ אמרתך כה אמרו אדני והוא לירושלם מכרתול' ומולדתיך הארץ הכנעני אשר האמרי ואמען חתית: ⁴ מולדותיך ביום הוולדת אתך לא-יכת שרך נבמים לא-ירחצת למשען והמלם לא המלחמת והחטף לא חתלה: ⁵ לא-יחסה עליך עון לעשوت לך אחת מלאה לחמלה עלייך ותשלליך אל-פנוי השדה בענאל נפשך ביום הילת אתך: ⁶ ואעבר עליך וראך מותבוססת בדמך ואמר לך בדמך חי ואומר לך בדמך חי: ⁷ רבבה עצמה השדה-נטוליך ורבי-ונדרליך ותבלאי בעדי עדים שעדים נכנו ושערך צמח ואת רעם ועריה: ⁸ ואעבר عليك וראך והנה עתר-עת דדים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערורתך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהי לי: ⁹ ואחרץ בימים ואשטף דמי מעלייך ואסיך בשמו: ¹⁰ ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחברך בשש ואכסיך משין: ¹¹ ואעדך עדי ואתנה צמידים על-לידיך ורביד על-גזריך: ¹² ואתנו גם עלייך-על-זנוך ועטרת תפארת בראשך: ¹³ ותעוזך זהב וכקס מלבושך שיש ומיש ורקמה סלת וזבש ושמןأكلתי ותופי במאך פלאך וצאליך למלוכה: ¹⁴ וצא לך שם בגנים ביפור כי | קליל הוא בהדריך אשר-שומתי עליך נאם אדני יהוה: ¹⁵ ותבטחתי ביפור ותני עלי-שمر ותשפכי את-תונתויך על-כל-לענבר לוייה: ¹⁶ ותקחתי מבגדיך ומעשייך במנות טלאות ותנין עליהם לא באות ולא יהוה: ¹⁷ ותקחתי כל-תפארתך מזחבי ומכסיי אשר גנתתי לך ותעשיך צלמי זכר ותוניניכם: ¹⁸ ותקחתי את-בגדי ריקמתן תכסים ושמני וקורטלי נתתי לפניהם: ¹⁹ וליחמי אשר-תונתני לך סלת ושם ודבש האלכלתו וגונתתחו לפניהם לריח ניחוח ויחי נאם אדני יהוה: ²⁰ ותקחתי את-בגדי ואת-בונתי אשר-ילצת לי ותזבחים להם לא-וכל המעת מתונתך: ²¹ ותשחחתי את-בני ותתונם בהעבר אוטם لكم: ²² ואת כל-תועבתך ותונתך לא זכרתني את-ימי בעוריך בה-ויתר-ערם ועריה מותבוססת בדמך הייתה: ²³ וויה אחרי כל-רענך אוי לך נאם אדני יהוה: ²⁴ ותבנינו לך גב ותעשיך לרעה בכל-רחוב: ²⁵ אל-כל-ראש דורך בנית רוחך ותטעמי את-יפיור ותפשקי את-זיליך לכל-ענבר לכ-לענבר ורבי את-תונתך: ²⁶ ותני אל-בנימצרים שכיר גדל בשיר ותרכי את-תונתך להכיסינו: ²⁷ והנה נטיעתי ידי עלייך ואגערך קבר ואת-טור בונש שנואתיך בונת פלשתים הנכליות מדרךך זמה: ²⁸ ותני אל-בנוי אשר-מבלתי שבערך ותנין גם לא שבעת: ²⁹ ורבי את-תונתך אל-ארץ כגען כshedimah גם-באות לא שבעת: ³⁰ מה אמליה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את-כל-אלה מעשה אשח-זונה שלעת: ³¹ בונתיך גבר בולאש כל-דריך

ורמרת עשית בכל-ראובן ולא-היא-מי יזונה לקלל את-הנזהר והקנאהת תחת אשה תקה אתי-זרים:³² קאשא הקנאפת תחת אשה תקה אתי-זרים: ³³ אתי-זרן לכל-ראובן ותשחתי אותו לבוא אליך מסכיב בטענותיך: ³⁴ כי-הירך הפרק מרה-הנשיות במנוגהך ואחריך לא זונה ובתתקח את-הנזהר לא נפוךך ותהי לה-פה: ³⁵ לכן זונה שמעו דבריך זה: ³⁶ קה-אמר אדני יהוה עון השפר נחשך עלי-הם וגלה ערולך בטענותיך על-ראובן ועל כל-גלויל תועב-הנזהר בינויך אשר נמת להם: ³⁷ כן הנני מקבץ את-כל-ראובן אשר ערבת עלי-הם ואת-כל-איש אשר אהבת על כל-איש שאנת וקובצתו אתם עליך מסכוב גלית ערותך אליהם וראו את-כל-ערותך: ³⁸ ושפטיך משפט-נאמנות ושפטך גם-תתיר דם חמה וקנאה: ³⁹ נתתנו אוניך בדים ורסנו גברך ותצאנו רמוליך ותחו אוטך בבליך ולחוץ כל- תפארתך והפיקור עילם ועריה: ⁴⁰ והעלו על-ראובן ורנו אתך באבן נתקoor בחרכותם: ⁴¹ שרפו בתוך באש ועשהך שפטים לעוני ונשים לרבות והשבתיך מזונה וגמ-אתנן לא תתני-יעוד: ⁴² והנחותי חמתיך בך וסורה קנאתי מפרק ושקטתך ולא אכעס עוד: ⁴³ עון אשר לא-זכרתי את-המי בעורך ותרגוזי בכל-אליה וגמ-אני הא דרכך | בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשית את-ה沽מה על כל-תועבך: ⁴⁴ הנה-כל-המשל עליך ומשל לאומר כאשר באמה בטה: ⁴⁵ בטה אמרך את-געלת אשה בכניה ואחותך אוחתך את-אנשר געלן אנטישון אמכן חתית ואבנן אמרו: ⁴⁶ אוחתך הגוזלה שמרון היה ובונתייה היושבת על-שם-אולר אוחתך הקטנה מפוך היושבת מימייך סדם ובונתייה: ⁴⁷ ולא בדרכיה הילכת ובתועבותיה עשייתו כמעט קט ותשתחי מהן בכל-דרכיה: ⁴⁸ חימאי נאם אדני יהוה אם-ישתתך סדם אוחתך היה נבותיה כאשר עשת את-ובנותיך: ⁴⁹ הנה-זה היה עון סדם אוחתך אזן שבעת-הלחם ושלוט השקט היה לה ולבענותיה ויד-ענין ואבון לא החזיקה: ⁵⁰ ותגבינה ותשנינה תועבה לפני ואסיר את-הן כאשר ראייתך: ⁵¹ שמרון חצוי חטאיך לא ותרבי את-תועבותיך מהנה ותעדך אוחתך בכל-תועבך אושר עשיית: ⁵² גם-את | שאי כל-מןך אשר פלאת לא-וחתך בחתמאותך אשר-התשבת מהן תצדקה מהר גמ-יאת בושי ושייא' למתר בצדקהך אוחתך: ⁵³ ושבתך את-שבתך אוחתך בנהמך אוחתך שבריתך סדם ובונתייה וא-תשבית שמרון ובונתייה ושבית שבירתך בזוכה: ⁵⁴ ולמען תען כל-מתר וככל-מת מכל אשר עשית בנהמך אוחתך סדם בגונותיה תען לך-מן ושמרו-גבונתייה תשנין לך-מן ואת-ובונוטיך תשנינה לך-מן-תך: ⁵⁶ יהוא היה-ה סדם אוחתך לשמהה בפיו בום גאנון: ⁵⁷ בטרם תגלה רעתר כמ' עת חרפת בנוט-ארם וכל-סביבותיה בגין פלשתים השאנות אוחתך מסכיב: ⁵⁸ את-צמתך וא-ת-תועבותיך את-בשיטים נאמ-יה-ו: ⁵⁹ כי-היא-מי יזונה לך-מן לא-הקנאהת אוחתך ביני בעניר ובקמותו לך-ברית עולם: ⁶⁰ זכרת את-דריכיך ונכלמת בקחחך את-אוחתך הגוזלות מפרק אל-הקטנות מפרק וגונתך את-הבריתך לבנות ולא מבריתך: ⁶² וקמיותך אונ-את-בריתך אתך וידעת כי-אני יהוה: ⁶³ ולמען תזכיר נבשת ולא יהו-על רעד-פתחון פה מפניך כל-מןך בכפר-ילך לכל-איש עשית נאם אדני יהוה:

Chapter 17

¹ בהי דבריהו אל לאמור: ² בקראים חוד חידה ומשל משל אל-בית ישראלי: ³ אמרתך כה אמר | אדרני יהוה הנשך הגוזל גוזל הנקפים אריך | זאבר מליא הנזוצה אשדרלו פרקמה בא אל-לבנון ויקח את-צמורת הארץ: ⁴ את ראש וינקוטוי קטרן ויבאהו אל-ארץ כנען בעיר רכלים שמו: ⁵ ויקח מערע הארץ ויתנהו בשדה-זרע רק עלי-רים רבים צפפה שמו: ⁶ ואצטח ויהי לאגון סרות שפלת קומה לפונת דילוינו אלו שרטשו מתחמי יהוי ותהי לאגון ותעש בדים ותשליך פארות: ⁷ ויהי שරאחד גוזל גוזל נקפים ורב-נזוצה והנה היגען היזאת כפונה שרעשה עליון ודילוינו שלחה-לו להש��נות אורה מערגות מטעה: ⁸ אל-עדשה טוב אל-מים רביים היה שתוולה לעשות ענף ולשעת פרי להוות לאגון אדרת: ⁹ אמר כה אמר אדרני יהוה תצלח הלא אט-שרשיה ינטק ואט-פריה | יוקסס ויבש כל-טרפי צמחה תבש' ולא-רבך גוזלה ובעם-רב למשאות אותה מרשישיה: ¹⁰ והנה שתוולה התצלח הלא כנעת בה רום מקדים מיבש בע-על-ערגת צמחה תיבש: ¹¹ ויהי דבריהו אל לאמור: ¹² אמר-נא לבת המערי הלא ידעתם מה-אליה אמר הנה-בא פל-ר-בבל ר'ושלם ויקח את-מלךה ואת-שרשיה יבוא אותם אלו בבל: ¹³ ויקח מזרע המולוכה וכרכת אותו בירית ויבא אותו באלה ואט-אייל הארץ לך: ¹⁴ להיוות ממלכה שפלה לבליתי התנשא לשמר את-בריתו לעמך: ¹⁵ יימרד-בו לשלחן מלacky מצרים למתלו סוסים ועם-רב היצלח הימלט העשה אלה והפר בריתו ונמלט: ¹⁶ חי-אני נאם אדרני יהוה אם-לא במקומם הפלין המפליך אותו אשר ביה-אט-אלתו ואשר הפר את-בריתו אתו בתור-בבל ימוש: ¹⁷ לא-בחול גוזל גוזל נקטל רב' ועשה אותו פרעה במלוחה בשפון סלה וובננות דיק להכricht נפשות רבות: ¹⁸ וביה אלה להפר ברית והנה נמן ידו וכל-אליה עשה לא מלט: ¹⁹ כן היה אמר אדרני יהוה חי-אני אס-לא-Alti אשר ביה ובירית אשר הפר נתתיו בראשו: ²⁰ אפרשתוי עליון רשות ונתפש במצודתי ובביאותינו בבליה ונשפוטו אתו שם מעלו אשר מעלה-ב: ²¹ ואת כל-مبرחו בבל-אגיפוי בחורב יפלו והנשארים לכל-רווח ופרקשו וידעתם כי אני יהוה דברית: ²² כה אמר אדרני יהוה ולקחתי אני מצמורת הארץ הרמה ונתתיו בראש וינקוטוי נר אקלף ושתלתי אני על הרגביה ותולו: ²³ בחר מרום ישראל אשתקנו ונשען ענף ושעה פלי והיה שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ בש אמי יהוה דברתני ועתה: ²⁴nidunu כל-עצי השדה כי אני יהוה השפט לי | עץ גבה הגבהת עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ בש אמי יהוה דברתני ועתה:

Chapter 18

¹ יהו דבריו הוה אליו אמר: מה לכם אתם מושלים את הארץ הזה על-אדמת ישראאל לאמר אבותיכם בדור ושבוי הבנים תקחיה: ² ח'יאני נאם אדני היה אסמי היה לכם עד משל המשל הזה בישראל: ³ כלה הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן ליהנה הנפש החוטאת היא

תקנות:⁵ איש כיהוה צדיק ועשה משפט אצדקה;⁶ אל-ההרים לא אל-יענו לא נושא אל-גלווי בית ישראל וא-תאשנה נבזה לא וקרב;⁷ איש לא יונח חבלתו חוב ונשיב גזלה לא יונל לחם לרוב יון וערום יכסה-בגד;⁸ בנשר לאיון ותרבית לא יקח מעול ונשיב יdone מושפט אמרת יעשה בין איש לאיש;⁹ בחקותי הילך ומשפטו שמר לעשות אמרת צדיק הוא יחו נאם אדני יהוה;¹⁰ הוילדי ברפרץ שפר דם יעשה אח מחד מלחה;¹¹ והוא את-כל-אללה לא יעשה כי גם אל-ההרים אל-יענו וא-תאשנה נבזה גזלות גזל חבל לא ונשיב ואל-הগלים נושא עוני תועבה עשה;¹² בנשר גנין ותרבית לך ומי לא יחו את כל-התועבות האלה יעשה מות יומת דמי בו יחו;¹⁴ והנה הוליד בן וידיא את-כל-חטאת אבי אשר עשה וידיא ולא יעשה כן;¹⁵ על-ההרים לא אל-יענו לא נושא אל-גלווי בית ישראל וא-תאשנה רעהו לא טמא;¹⁶ איש לא הונה חבל לא גזל ואלה לא גזל לחמו לרבע נעלן וערום כסיה-בגד;¹⁷ מען השב יdone נשר ותרבית לא לך משפטו עשה בחקותי קלן הוא לא ימות בעון אבי יחו;¹⁸ אבי כירענש עשק גזל גזל אח וא-אשר לא-רטוב עשה בתרן גומי ונה-הימת בעונו;¹⁹ ואמרתם מעת לא-רשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל-חקותי שער רשות תהיה;²⁰ הנפש החטאת היא תמותה בן לא-ישראל בעון האב ואב לא ישא בעון צדקת הצדיק עליון תהיה ורשות רשות תהיה;²¹ הרשות כישוב מכל-חטאתו אשר עשה ושמיר את-כל-חקותי ועשה משפט וצדקה יחו לא ימות;²² כל-פשען אשר עשה לא זיכרו לו בצדקתו אשר-רעשה הרשות יעשה וחוי בצדקהו לא תזכרנה הלא בשבען מדרקיו ויחיה;²³ ובשוב הצדיק מצדקתו ועשה על כל התועבות אדני שמע�נא בית ישראל הזרכי לא יתכן הלא זרכיכם לא יתכן;²⁴ בשוב-צדיק מצדקתו ועשה על ומית עליהם בעולן אשר-רעשה ימות;²⁵ ישבו רשותן אשר עשה ועש משפט וצדקה הואה את-נפשען ויחיה;²⁶ ויראה ושוב מכל-פשען אשר עשה חוץ יחו לא ימות;²⁷ ובשוב רשותן אשר עשה ועש משפט וצדקה הואה את-נפשען ויחיה;²⁸ אמרו בית ישראל לא יתכן דרכי הדרלי לא יתכן בית ישראל דרכיכם לא יתכן;²⁹ אך אוש כדריכו א-שפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שבו והשיבו מכל-פשעיכם ולא-יהיה לכם למכשול עון;³¹ השליכו מעליך את-כל-פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חיקש רוח חדשה ולמה תמותה בית ישראל;³² כי לא אחפוץ במתות המות נאם אדני יהוה והשיבו ויחיו;

Chapter 19

Chapter 20

בשנה השבעות בchromishי בעשור לוחץ באו אנשים מזקנינו וישראל לדרש את־יהוה ושבו לפניו;² ותני דבריהוה אליו אמרה:³ בר־אדם דבר את־זקנינו ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הילךש אתי אתם באים חיאני אם־אדרש לכם נאם אדני יהוה: דבר תשפטון בר־אדם את־תועבתם אבותם הדיעם;⁵ ואמרת אליהם כה־אמיר אדני יהוה בום בחרן בישראל ואשא ידו לזרע בית־יעקב ואודע להם בארכן מצרים ואשא ידי לךם לאמר אני יהוה אלהיכם;⁶ וכן נשבטם להוציאם מארץ מצרים אל־ארץ אשר־תערתי להם זכות חלב־זובב צבי היה לכל־הארצות;⁷ ואמר אליהם אש שקצוי עזינו השיליכו ובגלווי מצרים אל־תטעמו אני יהוה אלהיכם;⁸ יומരיבן ולא אבון לשמשע אל־איש את־שׁקצוי ענייקם לא השיליכו ואת־גלווי מצרים לא עזבנו ואמר לשפר חמתע עלייקם כלאות אפי־בוקם בטחן ארץ מצרים;⁹ ואענש־למען שמי לבלתי החול לעניין הגוים אשר־הנפוה בתוכם אשר־נדעתינו אליהם לעונייהם להוציאם מארץ מצרים;¹⁰ ואענש־מארץ מצרים ובבאים אל־המקבר;¹¹ ואתען להם את־חיקומי ואת־משפטוי הוזעטני אוטם אשר־עשעה אותם האדם וכי ביהם;¹² וגם את־שבתוני נתען להם להזות לאות בין וביניהם לדעת כו אני יהוה מקדשים;¹³ יומר־רבן ביהי־ישראל במקבר בקוקוט לאי־הלאם ואת־משפטוי מאסנו אשר־עשעה אתם האדם ותבי בכם ואת־שבתוני חללו מאד ואמר לשפר חמתע עלייהם במקבר לצלותם;¹⁴ ואענשה למגן שמי לבלתי החול לעני הגוים אשר־הוציאתם לענייקם;¹⁵ וגם־אני נשאתי ימי להם במקבר לבלתי הביא אוטם אל־הארץ אשר־ננטז זבת חלב־זובב צב היא לכל־הארצות;¹⁶ ען במשפטוי מאסנו את־חיקומי לא־הקלכו בכם ואת־שבתוני חללו כי אפרק גוליקם לבם הלה;¹⁷ ותקח סען על־יקם משפטם ולא־יעשיתי אוטם כליה במקבר;¹⁸ ואמר אל־בניהם במקבר בחזקיי אבותיכם אל־תליכו ואת־משפטיהם אל־תטרשו ובגלויקם אל־תטעמו;¹⁹ ואני יהוה אלהיכם בקוקוט לכו ואת־משפטוי שמרנו ויעשו אוטם;²⁰ ואת־שבתוני קדשו והוו לאות־בין ובניכם לדעת כו אני יהוה אלהיכם;²¹ יומר־רבן הבנים בחזקיות לאי־הלאם ואת־משפטוי לא־עטמו לעשות אוטם אשר־עשעה אוטם האדם וחוי בהם את־שבתוני חללו ואמר לשפר חמתע עליהם

לכלות אף בפניך: ²² והשכתי אתך ועש למן שמי לבת הולען הגום אשר הוציאו אותך לעיניהם: ²³ גם אני נשאתי אתך והם בפניך להפיכך בגום ולזרות אותך בארץות: ²⁴ עון משפטך לא עשו וחוקתו מלאס אמת-שבתו חילו ואחר גלו אבותם היה עיניהם: ²⁵ וגם אני נתתי לך חיקים לא טובים ומשפטים לא ייחי בהם: ²⁶ ואוטמא אותך במתנותם בהעבירות כל-פטר רחם למן אשכם למן אשר ידעו אשר אני יהוה: ²⁷ וכן דבר אל-ב'ת ישראל בר' אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדו אוטי אבותיכם במעולם כי מעל: ²⁸ ואביהם אל-הארץ אשר נשאתי אתך לחת אתה להם ויראו כל-געה רמה וכלי-ען עבת זזבוחיהם יתנו שם כעס גרבנים וישומו שם ריח ניחוחיהם ויטסו שם אטינסיקם: ²⁹ ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שם בימה עד היום הזה: ³⁰ וכן אמר צחצחים נאמן יהוה הבדרך אבוניכם אתם בטמאים ואחמי שקוציהם אתם זנים: ³¹ ובשעת מתנותיכם בהערבר וכן אמר אל-ב'ת ישראל לאם דרכך לכם בית ישראל טיין נאמן אדני יהוה אם-אדך לךם: ³² והגע'ה על-ר'כם בוניכם באש אתם נטפאים לכל-גלויכם עד-ה'ם ואני אדרך לךם בית ישראל טיין נאמן אדני יהוה ביד חזקה ובורוע בטווה ובכחה שפוכה אמלוך עלייכם: ³³ והוציאתי אתכם מורה-עלם ובקצתו אתכם מראת-ארץ אשר נפוצתם בס פיד חזקה ובורוע בטווה ובכחה שפוכה: ³⁴ והבאתי אתכם אל-מזרע העמים ונשפטתי אתכם שם פיעים אל-פ'ים: ³⁵ כאשר נשפטת אתכם נאם אדני יהוה: ³⁶ והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במשפט הברית: ³⁷ ובגורותם מכם המזדים והפושעים כי מאורחותם אוציא אונם ואל-אדמת ישראל לא בנוא וידעתם פיאני יהוה: ³⁸ ואתם בתי-ישראל כה-אמר אדני יהוה אש גלוילו לך עבדו ואמר אמ-איניכם שמיעים אליו ואת-שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלויכם: ⁴⁰ כי בהר-קדשי בהר קדושים ניחם ארץ מצרים עבדני כבל-ב'ת ישראל בראשם ארץם ושם אדר'וש את-תרומותיכם ואתר-ראשית משאותיכם בכל-קדשים: ⁴¹ בירח ניחם ארץ הארץ אתכם בהוציאי אתכם מורה-עלם ובקצתו אתכם מראת-ארץ אשר נפוצתם בס ונקדשתי בהם לעין הגום: ⁴² וידעתם כי-אני יהוה בהבאי אתכם אל-אדמת ישראל אל-הארץ אשר נשאתי אתך לחת אותה לא-אבקותיכם: ⁴³ זכרתם שם אטידריכם ואת כל-עליזותיכם אשר נטמאתם בס אנטטם בפניכם בכל-רעותיכם כי-אני יהוה לא כדריכם הרעים וצעיל-לחותיכם גשחתות-בנית ישראל נאם אדני יהוה: ²¹

(45) (21:1) ויהי דבר-יהוה אליו לאמר: ⁴⁶ בר'דם שם פנ' אל-ירושלם והטר אל-מקדשים והנבה אל-אדמת ישראל: ³ (8) ואמרת לאדרמת שיראל כה אמר והוא הנבי אליר והזאת רבי מטהורה והכרטני מפרק צדיק ורשע: ⁴ (9) עון אשר-הcartani מפרק צדיק ורשע לך תצא חרבי מתערחה אל כל-בשר מנגב צפון: ⁵ (10) וידען כל-בשר כי אין יהוה הוציא חרב מטהורה לא תשוב עוד: ⁶ (11) אתה בר'דם האננו בשברון מתנים-ובמרירות תאנו לחניהם: ⁷ (12) והיה כר'יאמך אליך על-טהורה אתה ונחנה ואמרת אל-שומעה כי-באה ונמס כל-לב ורפה כל-דים וכחהה כל-רומים וכל-בריכים תלכנה פים הנה באה ונגה-תה נאם אדני יהוה: ⁸ (13) והיה דבר-יהוה אליו לאמר: ⁹ (14) בר'דם הנבאה ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוודה גם מרודה: ¹⁰ (15) למן טבח טבח הולדה למעריה לה ברק מוגטה אז נישש שבט בני מסת כל-ען: ¹¹ (16) ויתן אתה למטרת ל特派 בקפ' היא-החותה חרב-ויה מוגטה לחת אותה ביד-ה'ר: ¹² (17) ועק וסיל-בר'דים כי-היא היתה בעמי היא בכל-גשאי ישראל מגורי אל-חוּרב הוי אט-עומי לון ספק אל-יריך: ¹³ (18) כי בוחן ומלה אסימ-ים-שבט מסת לך יהה נאם אדני יהוה: ¹⁴ (19) ואתת בר'דם הנבאה והן כפ' אל-ק' ותקל חרב שלישמה חרב חללים הוא חרב חיל הנגדול החדרת לךם: ¹⁵ (20) למן למא לבר והרבה המקסלים על כל-שעריהם נתתי אבקת-חרב אח עשויה לבנק מעתה לטבח: ¹⁶ (21) התקאנ' הימני השמי השמיili אנה פנ'ך מעדות: ¹⁷ (22) וגם-אני אכח כפ' אל-כפ' והנחות חמת' אמי יהוה דברתיכם: ¹⁸ (23) והיה דבר-יהוה אליו לאמר: ¹⁹ (24) אתה בר'דם שיט-לה: ²⁰ (25) דרך תשים לבוא והר'דם שיט-לה: ²¹ (26) כיעמד מל-רבנן אל-אים הד'ר בר'ש שנין הד'רים לקס-ים-קסט קלקל בחצ'ים שאל בת-רפים ראה בכבד: ²² (27) בימי' קיה | הקסם ורשותם לשום כרים לפתח פה-בריצה להרים קוֹל בתרועה לשום כרים עלי-שערם לשפק סללה לבנותך: ²³ (28) והיה להם כקסום-שוו באני'ם שבעזותם להרים והוא-מקורי עון להתפשט: ²⁴ (29) וכן בר' אמר אדני והוה עון הזכרכם עונכם בהגנות פשעיכם להראות חטא-ותיכם בכל עלי-חותיכם עון הזכרכם בקפ' תתפשטו: ²⁵ (30) ואתת חיל רשות בשיא שרא אל-אשר-בא יומו בעז קץ: ²⁶ (31) כה אמר אדני יהוה הסיר המאנפת והרים העטורה זאת לא-זאת השפלת הנבגה והגביה השפoil: ²⁷ (32) עזה עזה אש-יונה גס-יאת-לא הוה ע-ד-בָּא אשר-לו הנשפט אנטטוע: ²⁸ (33) אתה בר'דם הנבאה ואמרת כה אמר אדני יהוה אל-בנ' עמו וא-חרפתם ואמרת חרב פותחה לטבח מרתלה להקל למן ברך: ²⁹ (34) בחתונות לך-שוו בא-קסם-לך צב' לחת אתך אל-צ'אר' חיל רשותם אשר-בא יום בעז קץ: ³⁰ (35) השב אל-תעריה במוקם אשר-בבראת הארץ מקרותיך אשפט אתך: ³¹ (36)

ושפכתי על-ר'ענ' באש עברתי אפיק עלה ננתן ביד אנשי בערם חרשי משיחית: ³² (37) לאש תהיה לא-כל'ה דמך והיה בטור הארץ לא תכל' כי אין יהוה דברתיכם

Chapter 22

¹יְהִי דָבְרֵינוּ אֶלְيָהָוֶה:² אַתָּה בָּרוֹאָם הַתְשִׁפְטֵת אֲתִיעֵר הַקְדִּים וְהַזְעֵגָה אֶת כָּל־תְּעוּבָתוֹ:³ אָמְרָתִכְתָּה אֶת־אָדָם יְהוָה עִיר שְׂפְּכַת ذָם בְּתוֹךְ לְבָנָה עַתָּה וְעַשְׂתָה גְּלוּלִים עַלְיהָ לְטֻמָּה:⁴ בְּדָמָךְ אֲשֶׁר־שְׁפַכְתָּ אֲשְׁמָתָה וְבְגַלְולֵךְ אֲשֶׁר־עָשָׂת וְתְּקִרְבִּי בְּלִיר וְתְּבָא עַד־שְׁנוּתְךָ עַל־כֵן נִמְתַּחַר חֲרֵפָה לְגֹאנָם וְקָלְסָה לְכָל־הָאָרֶצָות:⁵ הַקְרָבָתָה וְהַרְחָקָתָה מִפְרָקָת מִתְּקָלְסָרְבָּן טָמַת הַשָּׁם רְבַת הַמְּחוֹמָה:⁶ הַגָּה בְּשִׁיא שְׁרָאֵל אֲשֶׁר־לִזְרָעָן הַיּוֹ בָּרָ לְגֹר עַשְׂוֹ בְּעַשְׂק בְּתוֹךְ יְהוָם וְלִמְנָה הַזָּנוּ בָּנָה:⁸ קְדוּשָׁי בָּיִת וְאַתְּ-שְׁבָתוֹתִי חֲלַלְתָּ⁹ אֲנָשִׁי רְכִיל הַיּוֹ בָּרָ לְמַעַן שְׁפָרְדָּם וְאַלְקָהָרִים אֲלָלוּ בָּרָ זְמָה עַשְׂוֹ בְּתוֹךְ:¹⁰ עֲרוֹתִיאָב גְּלַהְיָבָן טָמַת הַנְּגָה עַזְבָּרָה:¹¹ אֲשֶׁר | אֲתִ-אָשָׁת רְעָיוֹתָה וְעַזְבָּה אֲשֶׁר־אָתְ-אַחֲתָן בְּתִ-אָבוֹי עַגְהָבָה:¹² שְׁמַד לְקָחְזָבָר לְמַעַן שְׁפָרְדָּם נְשָׁר וְתְּרִבָּתָה לְקָחְתָּ וְתְּבָצָעָי רְעָוָל בְּעַשְׂק וְאֲתִי שְׁלָחָתָה נְאָסָם אָדָן וְהַזָּנוּ:¹³ וְהַגָּה הַכְּבָתִי כְּפִי אַלְבָצָעָר אֲשֶׁר־הַיּוֹ בְּתוֹךְ יְהוָה קְדוּשָׁי בָּיִת וְאַתְּ-שְׁבָתוֹתִי חֲלַלְתָּ¹⁴ שְׁרָאֵל אֲשֶׁר־אָנָי עָשָׂה אָזְרָק אֲנָי יְהוָה עַגְהָבָה:¹⁵ וְהַפִּיצָּעָתִי אָזְרָק בָּגָאנָם וְוִירָתִיר בָּאָרֶצָות וְהַתְּמָתָעָט טָמַתָּה מִפְרָקָת:¹⁶ נִנְמַלְתָּ בָּרָ לְעַנְיָגִים וְיִדְעָתָה כִּי־אָנָי יְהוָה עַן הַיּוֹתָלְכָם לְסָגָם לְכָלָם אֲלָלוֹר וְרִישָׁלָם:²⁰ קְבָצָת תְּסָרָף גְּנַחַת בָּתָרְקָה וְבָתָרְקָה אֲלָלוֹר שְׁפָרְדָּם נְשָׁר וְבָרְגָל וְעַזְפָּרָת וְבָדָיל אֲלָלוֹר שְׁפָרְדָּם בְּתוֹךְ:²² כְּהָתָועָר כְּסָרָף בְּתוֹךְ לְאַלְתָּעָלָי אֲשֶׁר־הַנְּתָיר כָּן אַקְבָּל בָּאֲפִי וְבָחָמְתִי וְהַנְּחָתִי וְהַתְּכָתִי אֶתְכֶם:²¹ וְכָנְסָתִי אֶתְכֶם וְנִפְחָתִי עַלְיכֶם בָּאֲשֶׁרְתִּי וְגַדְעָתִי וְבָרְגָל וְעַזְפָּרָת וְבָדָיל וְגַדְעָתִי וְגַדְעָתִי וְגַדְעָתִי וְגַדְעָתִי:²³ אֲנָי יְהוָה עַלְיכֶם כָּסָרָף הַיּוֹ: ²⁴ אֲנָי יְהוָה עַלְיכֶם כָּסָרָף הַיּוֹ: ²⁵ קָשָׁר בְּבָיאָה בְּתוֹכָה כָּאָרִי שׂוֹאָג טָרָף נְפָשָׁךְ אֲלָלוֹר חִסְן וְיִקְרָר יְהָווָה אַלְמָנוֹתָה הַרְבָּנוּ בְּתוֹכָה:²⁶ כָּהָיָה חָמָס תְּוֹרָתִי וְמַלְלָא קְדוּשָׁי בְּיוֹקָשׁ לְחַלְלָא הַבָּדְילוֹ וּבְיוֹרָטָמָא לְתָהָר לְאַהֲרָנוּ וּמִשְׁבָּתוֹתִי הַעֲלִימָנוּ שְׁעָלָם וְאַחֲלָם בְּתוֹכָם:²⁷ שְׁרָה בְּקָרְבָּה כָּאָרְבָּם כָּסָרָף בְּתוֹךְ לְאַלְתָּעָלָי לְאַדְנִי יְהוָה עַלְיכֶם בְּצָעָם בְּצָעָם:²⁸ אֲנוּבָאָה טָחָו בְּלָהָם תְּפָלָל חָזָם שְׁעָלָם קְסָטִים לְהַמְּרָאָם כָּאָרְבָּם כָּסָרָף הַיּוֹ: ²⁹ קְסָטִים לְהַמְּרָאָם כָּאָרְבָּם כָּסָרָף הַיּוֹ: ³⁰ אֲבָקָעָשׂ מְלָם אֲשֶׁר גָּדְרָאָר וְעַמְדָה פְּרָץ לְפָנֵי בְּעֵד הָאָרֶץ לְבָלְתִּי שְׁחָתָה וְלֹא מִצְאָתִי: ³¹ אֲשָׁפָךְ עַלְיכָם עַמְיָה בְּאַשְׁר עַבְרָתִי כְּלִיטִים דְּרָכֶם בְּרָאָשָׁם נִתְמַתֵּן נָאָם אָדָן יְהוָה:

Chapter 23

¹יְהִי דָבְרֵינוּ אֶלְיָהָוֶה:² אַתָּה בָּרוֹאָם שְׁתִים נְשִׁים בְּנֹתָת אִם־אָחָת הַיּוֹ:³ וְזָנִינָה בְּמַצְרָם בְּנָעוֹרִין זָנוּ שְׁמָה מַעֲכָה שְׁדִיןָה וְשָׁם עַשְׂוֹ דָצִי בְּתִילִיקָה:⁴ וְשָׁמֹמְתָן אֲחַלָה הַגְּדוֹלָה אֲנָהָלָבָה אֲחֹתָה וְתְּהִינָה לְיִ וְמַלְגָה בָנִים גְּנוּתָה שְׁמוֹמָתָה שְׁמָקָון אֲהָלָה וְיִרְשָׁלָם אֲהָלָבָה:⁵ וְעַתָּן אֲהָלָה תְּחִתִי וְתְּعַבְּעַלְמָה בְּבָיָה אֲלָאָשָׁר קְרָבָם:⁶ לְבָשִׁי תְּכָלָתָה פְּרוּתָה וְסָגָנוּם בְּחוּרִי חָמָד כָּלָם פְּרָשִׁים רְכָבִים סְוִסִים:⁷ וְתְּעַתָּן מִזְנוֹתָה עַלְיָה וְבְלִילָם מִבְּחָרָה בְּבָיָה עַלְיָה וְבְכָל־גְּלָולֵיכֶם נִטְמָא:⁸ וְאַתְּ-מִזְנוֹתָה מִפְרָקָת מִפְרָקָת שְׁעָלָם וְהַמְּהָעָה עַשְׂוֹ דָצִי בְּתִילָה וְשְׁפָכָתָם עַלְיכֶם:⁹ ?לְכַן נִמְתַּחַתְּהָ בְּדָמָךְ יְהָוָה אֲנָשָׁם בְּצָעָם בְּצָעָם עַלְיכָם:¹⁰ הַמָּגָל עַלְיָה וְבְנִינְוֹלָה לְקָחוּ אֲוֹתָה בְּחַרְבָּה הַרְטָה וְתְּהִי־שְׁמָשָׁם לְבָשָׁם וְשְׁפָטָם עַלְיכָם:¹¹ וְתְּרָא אֲחֹתָה אֲהָלָבָה וְתְּשַׁתַּחַתְּה אֲבָתָה מִמְּרָאָה וְתְּמִזְנוֹתָה מִזְנוֹנָה:¹² אֲלָבָנִי אֲשֶׁר עַבְדָה וְתְּהִי־שְׁמָשָׁם לְבָשָׁם וְשְׁפָטָם עַלְיכָם:¹³ אֲרָא כִּי נִטְמָא דָרָךְ לְשְׁתִּיקָה:¹⁴ וְתְּזָסָף אֲלָלְמָנוֹתָה וְתְּרָא פְּחוּתָה וְסָגָנוּם קְרָבִים לְבָשָׁם מִכְלָלָה פְּרָשִׁים רְכָבִים סְוִסִים:¹⁵ חָגָרְוָי אֲזָר בְּמַתְּנָהָם סְרוֹתִי טְבוּלִים בְּבָרָאָה לְמָרָה שְׁלָשִׁים כָּלָם דְּמָות בְּיִכְבֶּל כְּשָׁדים אֲלָלְמָנוֹתָם:¹⁶ וְתְּעַבְּגָה עַלְיָה לְמָרָה עַיְינָה וְתְּשַׁלְחָה עַלְיָה כְּשָׁדים בְּשָׁרְבָרִים בְּשָׁלָם וְדָמָתָם:¹⁷ יְבָא אֲלָיָה בְּנִינְבָּלָה לְמַשְׁכָבָן לְמַטְבָּלָה מִזְנוֹנָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה:¹⁸ וְתְּגָלְלָה עַלְיָה וְתְּמִזְנוֹתָה וְתְּקַעְתָּה נִפְשָׁעָה מִעְלָה נִפְשָׁעָה:¹⁹ וְתְּרָבָה אֲתִ-מִזְנוֹתָה לְזָנָה אֲשֶׁר־יְהָוָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה:²⁰ וְתְּעַבְּגָה עַלְיָה עַלְיָה אֲשֶׁר־זָנָה בְּאַרְצָה מִפְרָקָת מִפְרָקָת:²¹ וְתְּפָקַד זָמָת נִעְרָה בְּעַשְׂתָה מִפְרָקָת מִפְרָקָת דְּרוֹר לְמַעַן שְׁדִין יְהָוָה אֲנָשָׁם כָּסָרָף הַיּוֹ:²² ?לְכַן אֲהָלָבָה כָּסָרָף הַיּוֹ:²³ בְּנִי בְּבָל וְכָל־כָּשָׁדים פְּקָזָד וְשָׁעָר וְקוּעָר כָּלָבָנִי אֲשֶׁר־זָנָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה:²⁴ אֲזָרְבָּאָה שְׁלָשִׁים כָּלָם דְּמָות בְּיִכְבֶּל כְּשָׁדים:²⁵ ?לְכַן אֲהָלָבָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה:²⁶ וְהַפִּשְׁטוּ אֲתִ-בְּגָדָיו לְקָחוּ כָּלִי תְּפָאָרָתָךְ:²⁷ הַשְּׁבָתִי זָמָת מִפְרָקָת מִזְנוֹנָה אֲתִ-מִזְנוֹתָה בְּנִינְבָּלָה עַלְיָה וְתְּשִׁיאָנָה:²⁸ ?לְכַן אֲזָרְבָּאָה לְזָנָה בְּנִינְבָּלָה:²⁹ ?עַשְׂוֹ אֲזָרְבָּאָה לְשָׁנָה וְלְקָחוּ כָּלִי תְּפָאָרָת:³⁰ ?עַזְבָּרָה וְעַרְיָה וְנִגְלָה עַרְוָת זָנָגָה זָמָתָה:³¹ ?לְכַן אֲדָן יְהָוָה כָּסָרָף הַיּוֹ:³² ?לְכַן אֲדָן יְהָוָה כָּסָרָף הַיּוֹ:³³ ?שְׁכָנוּ וְגַזְעָן תְּמִלְאָי כָּסָרָף שְׁמָה וְשְׁמָפוֹת:³⁴ ?שְׁתִּיתְהַזְּרֵת אֲזָרְבָּאָה:³⁵ ?כָּאָמָר יְהָוָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה:³⁶ ?וְאָמָר יְהָוָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה אֲזָרְבָּאָה:³⁷ ?כָּאָפָו זְבָדָיְלָה וְאֲתִ-גָּלוּלָה:³⁸ ?עַד־זָאת עַשְׂוֹ לִ טְמָאָה אֲתִ-בְּגָדָיו בְּיָמָיו:³⁹ ?בְּשַׁחַטָם אֲתִ-בְּנִים לְלִלְוָהָם וְיִתְּאָוֶל אַלְמָקְדָשִׁי בְּיָמָיו:⁴⁰ ?אֲפִי כִּי תְּשִׁלְחָנָה לְאֲנָשִׁים בָּאַיִלָּהָם וְהַנְּגָה בָּאַיִלָּהָם לְאַנְשָׁר רְחַצְתָּה כְּלַתָּה עִינְךְ וְעַדִּית

עד: ⁴¹ ישבות על-מיטה כבודה ושלtron ערו לפניה וקרתני ושם עמי עלה: ⁴² אך המן של ביה ואל-אנשס מרוב אדם מוכאים סובאים ממדubar ויתננו צמידים אל-ידך ועתרת תפארת על-ראשון: ⁴³ ואמר לבלה נאומים עת זינה תזונתה והיא: ⁴⁴ יג'וא אלה כבאו אל-אשה זונה כן באו אל-אהלה ואלה-אליה אשת הזמה: ⁴⁵ ואנשימים צדיקם המה ושפטו אוותיהם משפטם לאפאות וממשפט שפכו קם כי נאפתת הננה זעם בדין: ⁴⁶ כי אמר אדני יהוה העה עלייהם קובל ונטו אתהן לזרעה ולכבר: ⁴⁷ ורגמו עליהן אבן קובל וברא אתהן בחורבותם ביהם ובזונותיהם הרגנו ובתיהם באש שרפה: ⁴⁸ והשבתי זמה מורה הארץ ונסרו כל-הנשים ולא מעשנה קומתכה: ⁴⁹ וזננו זמתכה עליין וחטאי גולגולן תשניאן וידעתם כי אמן אדני יהוה:

Chapter 24

1. **ה' דבירה** היא בינה התשיעית בחזק' השער בקשר לאומר: **בראשם כתובך לך את-עצם היום אתה סמך על-רבבל אל-ירושלם בעצם היום קזה:**³ ומעל אל-בטה המר' משל אמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הטיישפת וגמ' ערך בז' מים: **אף נתקה אללה כל-גנח טוב ורכ' וכטף מבהיר עצם מלך:**⁵ מבחן הצאן ל Kohut ובן הצעדים מתחיה רתך ורתקיך גם-בשל עצמה בתוכה: **לכן כה-אמר | אדני יהוה או עיר הדמים סיר אשר חלאה בה וולאייה לא יצא ממנה לנתקה לנתקה הוציא לה לא-ינפל עליה גורל:**⁷ כי דמה בתוכה הנה על-צחיח סלע שמתה לא שפכלהה עלי הארץ לכחות עלי עפר: **להעלוות חמה לנום נלום נטעי עד-קמה על-צחיח סלע לבלי הכסות:**⁹ לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם-אני אגדיל המודורה:¹⁰ הרבה העצים הדרק האש המת הבשר ופרק' המוקה והעצמות יקרו:¹¹ והעמיה על-גלהה רקה למען תחם וחרה ונחתה ונתקה בתוכה טמאלה תחת חלאה:¹² תנאים הלאת ולא-יצא ממנה רבבת חלאה: **בטמאתר זמה עין טהרתי ולא טהרת מטה מאתר לא טהרי עיד עד-הנוי א-תחמתן בר:**¹³ אני יהוה דבerty באה' ועשתי לא-אפרע ולא-אחים ולא-אנחים כדריך וכעל-ו-ט' שפטו נאם אדני יהוה:¹⁵ דבריה הוא אליו לאומר: **בראשם הנני לך מפרק את-חמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולא תבעה דמעתך:**¹⁷ האנק | דם מתים אבל לא-תעשה פארך חבוש עלייך ואעליך תשעים בריג'יך ולא תעטה על-שפם ולוחם אונשים לא תאכל:¹⁸ אדבר אלהים בברק ותמת אשתי ערבר ואעש בברק כאשר ציתו:¹⁹ ואמכו אלי קעם קלא-תגדי לנו מה-אללה לנו כי אתה עשה: **ואמר אליהם דבריה זה קיה אליו לאומר:** אמר | לבית ישראל כה-אמר אדני יהוה הנני מחקל את-מקדשי גאון עזלם מחמד עיניכם ומוחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב לפול: **ועשיתם כאשר עשיתם על-שפם לא תעטו ולחם אונשים לא תאכל:**²³ **ופארכם על-ראשכם ונעליכם בריגליך לא תספדו ולא גביכם גומקם בעונתיכם ובונתיכם אש אל-אחים:**²⁴ והוא יחזקאל לסת לмотפת כל אש-ערשה מעשו בבלא' וידעתם כי אני אדני יהוה: **אתה בראשם הלא בום קחתני מכם את-מעוזם משוש תפארתם את-חמד עיניהם ואת-משנא נפשם בנייהם ובנותיהם:**²⁶ **בום ההוא באו הפליט אלון לה-شمאות איזים:**²⁷ **בום החורא יפתח פור' את-הפליט ותדבר' ולא תאלם עוד והיית להם למופת יידעו כי אני יהוה:**

Chapter 25

1 יהי דבריהם אליו לאמר: **בָּרוּאֶת שִׁים פְּנֵיכֶן אַל-בְּנֵן עַמּוֹן וְהַנְּגָא עַלְיכֶם:** **זָמָרָת-לְבִנֵּי עַמּוֹן שְׁמָעוּ דִּבְרָאָדָנִי וְהִווּ כִּי-אָמַר אָדָנִי וְהִווּ עַל-אַלְמְקָדְשֵׁי כִּינְעָל וְאַלְ-אַדְמָתֵ שְׂרָאֵל כִּי נְשָׁמָה וְאַלְבָתֵ יְהֹוָה כִּי הַלְכָה בְּגֹלוֹה:** **לְבִנֵּי נְמָנָר לְבִנֵּי קְדֻם לְמוֹרְשָׁה וְשָׁבָן** אמרך האח אל-מְקָדְשֵׁי כִּינְעָל טירותיהם בָּר וְגַנְטָנוּ בָּר מְשַׁכְנָהָם הַמָּה יַאֲכִיל פָּרָר וְהַמָּה יַשְׁטוּ חֲלָבָר: **וְגַנְתָּתִי אֶת-רִבָּה לְנָגָה גַּמְלִים וְאֶת-בְּנִי עַמּוֹן לְמַרְבְּצָצָן וְעַדְתָּם** כי-יאני וְהִווּ: **כִּי אָמַר אָדָנִי וְהִווּ עַן מְחַאָר אַדְ וְרַקְעָב בְּגָל וְתַשְׁמַח בְּכַל-שָׁאָטָר בְּנַפְשֵׁךְ אַל-אַדְמָתֵ שְׂרָאֵל:** **לְבִנֵּי נְטָעוּתִי אַתְּ-יְהִי עַל-גָּבֵן וְתַרְלָבֵג לְגָוֹם וְהַכְּתָרֵק מְרַתְּעָמִים וְהַאֲבָדֵתֵר מְרַחְאָרָצָת אַשְׁמִידָל וְדַעַת כִּיאָנִי וְהִווּ: כִּי אָמַר אָדָנִי וְהִווּ עַן אָמַר מְזָאָב וְשַׁעַר הַגָּהָה בֵּית יְהֹוָה:** **כִּלְלַהֲגָהִים בֵּית יְהֹוָה:** **לְכַן הַנְּנִי פָּתָח אֶת-כַּתְף מְזָאָב מִהְעָרִים מְעָרִי מְקַצְּחוּ צְבָי אָרֶץ בֵּית הַיּוֹשָׁמָת בְּעַל-מַעַן וְגַנְתָּתִיק לְמוֹרְשָׁה לְמַעַן לְאַתְּ-צָרֵר בְּנֵי-עַמּוֹן בְּגָוֹם:** **גְּבוּמָאָב אַעֲשֵה שְׁפָטִים וְדַעַן כִּיאָנִי וְהִווּ: כִּי אָמַר אָדָנִי וְהִווּ עַל-בְּנֵי עַמּוֹן וְגַנְתָּתִיק לְמוֹרְשָׁה לְמַעַן לְאַתְּ-צָרֵר בְּנֵי-עַמּוֹן בְּגָוֹם:** **כְּבוּמָאָב אַעֲשֵה שְׁפָטִים וְדַעַן כִּיאָנִי וְהִווּ: כִּי אָמַר אָדָנִי וְהִווּ עַל-עַשְׂתָּה בְּנֵקְמָה נְקָם לְבִתֵּי יְהֹוָה וְיַאֲשָׁמוּ אֲשָׁום וְקַמְתוּ בָּהָם: כִּי אָמַר אָדָנִי וְהִווּ עַל-אֲדָם וְבְנָקְמָה נְקָם לְבִתֵּי יְהֹוָה וְגַנְתָּתִיק לְמוֹרְשָׁה וְגַנְתָּתִיק אֲדָם בְּנֵקְמָה נְקָם לְבִתֵּי יְהֹוָה וְיַאֲשָׁמוּ אֲשָׁום וְקַמְתוּ בָּהָם: כִּי אָמַר אָדָנִי וְהִווּ עַל-עַדְיָה וְדַבָּה בְּקָרְבָּן:** **וְגַנְתָּתִיק אֶת-נְקָמָתֵי בְּאֲדָם בְּדַעַן עַמִּי יְשָׁרָאֵל וְעַשְׂוֵי בְּאֲדָם כְּאָפִי וְכְמַמְתִּי וְידַעַן אֶת-נְקָמָתֵי נְאָם אָדָנִי וְהִווּ: כִּי אָמַר אָדָנִי וְהִווּ עַן עַשְׂוֹת פְּלַשְׁתִּים בְּנֵקְמָה וְיַקְמָה נְקָם בְּשָׁאָט בְּנַפְשֵׁךְ לְמַשְׁחִית אֲבִת עַלְם: כִּי אָמַר אָדָנִי וְהִווּ הַנְּנִי נְסָתָה יְהִי עַל-פְּלַשְׁתִּים וְהַכְּרָתִים וְהַאֲבָדְתִּים אֶת-כְּרָתִים וְהַאֲבָדְתִּים אֶת-שָׁארִיט תַּחַפְתִּים: כִּי עַשְׂתִּי בְּמַקְמוֹת גְּדוֹלָות בְּתוֹכָhot חַמָּה וְדַעַן כִּיאָנִי וְהִווּ בְּתַתִּי אֶת-נְקָמָתִי בְּמַס:**

Chapter 26

¹ יהי בשתי עשרה שנה באחד לח'ש ה' דבריהו אל' לאמר: ² בקר'ם עון אשר אמרה צר עלי' רשות' הא נשבה דלותה העמים נסבה אליו אמלאה החרבה: ³ לכן כה אמר אדני יהוה הנני עלי' צר והעלתי עלי' גרים רבם כהעלו'ם הים ללביו: ⁴ שחתן חמות צר והרסו אגד'יה וסחית ערכ'ה ממנה ונמתי אורה לצחין סלע: ⁵ משפטך חרומים תמה'ה בתוך הים כי אני דברת נאם אדרני יהוה והוא מה לב'ם:

⁶ובנונתיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה: ⁷ כי אמר אדני יהוה הנני מביא אל-צד נבוכדראץ מלרבעל מצפון מלך מלכים בסוס גרכב ובפרשים וקמל עם-רב: ⁸ בנוטור בחרב יבג'ג ובמן עליך דיל ושפר עליך סלה והקם עליך צהה: ⁹ ומתי קבלו יתע בחומתיך ומולתיך יתע בחרכותיך: ¹⁰ משפט עסוי יכר אבקם מוקול פרש גמל ורכב תרעשה חומתיך בכא שעריך מבוא עיר מבקעה: ¹¹ בפרשנות סובי ירמס את כל-חוצותיך עפנ' בחרב יברג ומצבות עזך לארץ תרד: ¹² ישלו חילך וחזו רכטמר והרסו חומתיך ובטע חממדיך יתע ואבניך עצו ועפלה בטור טים ושומו: ¹³ השבתי המן שרור וגעל כנורי לא ושמע עד: ¹⁴ גנטליך לצחית סלא משפח ברמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתני נאם אדני יהוה לוצר הלא | מקו מפלתך באנק חיל בהרג הרג בתוךך ורשו האים: ¹⁵ עירך מעלה כסאותם כל נשאי הם וסתורו אתי-מעליים ואתי-בגדי רקמתם ופערו פרחות | ולבשו על הארץ ישבו וחרודו לרעלים ושמתו עליך: ¹⁶ גנשאו עליך קינה ואמרו לך אויך נשבת מטבח העיר הלהלה אשר הימה חזקה בס' קיא ושסיה אשר-נתבנת חתיהם לכל-יושביה: ¹⁸ עתה יחרדו אין זום מפלתך ונגבלו האים אשר-בם מצא-תך: ¹⁹ כי אמר אדני יהוה בתעת אתקר עיר תחתיתם כערם אשר לא-מושבו בהעלות עליך אתי-תחום וכיסוך הים הרבים: ²⁰ הוודתני אתי-ירדי בור אל-עם עלום הושבתיך באזע תחתית כחרבות מועלם אתי-ירדי בור למן לא תשבי ונמתי צבי באץ טים: ²¹ בלחות אתגר אינך ותתקש ולא-תמצאי עוד לעוזם נאם אדני יהוה:

Chapter 27

¹ עית דבריהוה אליו לאמר: ² אתה בר-אדם שא עליך קינה: ³ אמרת לוצר השבתי על-מבואותם רכל'ת העלים אל-אים רבים כה אמר אדני יהוה תזר את אמרתני אני קלילתopi: ⁴ גלב ימים גובליך בדור כלוי יפו: ⁵ ברושים משניר-בנוי לך את כל-לחוטים אדר מלכון לך לעשות תון עליך: ⁶ אלונם מבשן עשו משוטיר קרש עשו-שן בת-אחים מאין כתים: ⁷ שיבר-קמה ממצלים היה מפרש להוות לך לנס תכלת וארגמן מאין אל-שה היה מסך: ⁸ שבי צידן ואරוד הי שיטים לזר חכמור צור-הו בור המה חבלן: ⁹ זקנ' גבל ומקב'ה קו בור מחזקי בדרכ' כל-אנוח הים ומלהיקם הוי בור לערב מערבה: ¹⁰ פרט וולד ופוט-הו בשייר מלמתקר מען וכובע תל-ירק המה נתנו בדרכ': ¹¹ גני ארוד וחילן על-חומרתן סבל וגפדים במגדולםין הוי שלטיים תלו על-חומרתן סבל המה כלוי יפו: ¹² מרוש שורהן מרב כל-הון בכסף ברחל וב-ילן ונפרת ננתנו עזובנו: ¹³ גון תנבל ומושך המה רכל'ר בנטש אדם ואל' נבשנת ננתנו מערבה: ¹⁴ מניות תורמה סוסים ופרשים אפרדים נתנו עזובנו: ¹⁵ גני זדו רכל'ר אישים רפים סחרת ייך קרנתן שנ-והבנין השיבו אשכלה: ¹⁶ ארט סחרת מרב משערך בוגרנו ורבקה נבז' וראמתן ונדך ננתנו בעזובנו: ¹⁷ יהוה הארץ שואל המה רכל'ר בחטוי מפיה ונג אבש ושמן-צרי ננתנו מערבה: ¹⁸ דמישק סחרתן בלב משערת מרב כל-הון בין חלבון ואמר צחר: ¹⁹ גון יון מאול בעזובנו ננתנו בדיל עשות קינה וקנה במערבה היה: ²⁰ זדו רכל'ר בגד-יחפש לרצקה: ²¹ ערב' וכל-נשאי קזר קפה סחר' ייך בקרים ואלים ועתדים גם סחרה: ²² רכל'ר שב' ועמה המה רכל'ר בראש כל-בשם ובכל-אבן וקירה זילב בעזובנו: ²³ חנן וכנה-עדן רכל'ר שבא אשור כל-עד רכל'תך: ²⁴ קפה רכל'ר במקל'ים בגלו'י-תכלת ורקב'ה וגנני ברומים בחבלים חבשים וארים במרכלתך: ²⁵ אניות תרשיש שרותיך מערבר ותפלאי ותכבד מאד בלב-ים: ²⁶ בנים רבים הילא'ר היטים אחר רום הקלים שברך בלב ימים: ²⁷ ההונך ועזובנו מערבר בדור זילב ננתנו עזובנו: ²⁸ לילו ועקט חיל'ר ורעשו מרשות: ²⁹ יונדו מאנוטהם כל תפיש מושט מלחים כל בככל-קיהן אשר בתוכך זילב בלב ימים בום מפלתק: ³⁰ והשמשעו עליך בקלים ויזעקו מרה ועלו עפר-על-ראשיהם באפר ותפלשו: ³¹ ומקהיחו אלין קרחה וחגנו חבל' הים אל-הארץ יעמדו: ³² גנשאו אלין בניקם קינה וקוננו עיליך מי כזרה קדמה בתוך הים: ³³ בצתאת עזובנו מילמים השבעת שקים ובכו אלין במר-געפש מספד מה: ³⁴ עת נשברת מים בממעמקיהם מערבר וככל-קיהן בתוך נפל: ³⁵ כל-שב האים עזמו עליך ומיליכם שערו שער רעמו פטם: ³⁶ סחרים בעמים שרכו עליך בלחות היה ואינך עד-עלם:

Chapter 28

¹ עית דבריהוה אליו לאמר: ² בר-אדם אמר לנויד צר כה אמר | אדני יהוה עון גבה לך ותאמר אל אני מושב אלהים שבותי בלב ימים ואתת אדים ולא-ישראל ותתן לבך בלב אל-הים: ³ הנה חכם אתה מדנא כל-סתום לא עמוק: ⁴ בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך: ⁵ בלב חכמתך ברכל'תך הרבת חילך ואבבה לבב בHIGH: ⁶lein כה אמר אדני יהוה עון תהר את-לבך כל-אל-הים: ⁷ لكن הנה מביא עילוך זרים ערazi' נים והריקו מרבותם על-לפי חכמתך וחוליך יפעתך: ⁸ לשחת זרדו ומטה מומתו חיל בלב ימים: ⁹ האמר תאמ' אל-הים אני לפני הרכך ואתת אדים ולא-ישראל מלחלה: ¹⁰ מותן ערלים תפות ביז'רים כי אני דברתני נאם אדני יהוה: ¹¹ עיתן גראלהם היה לאמר: ¹² בר-אדם שא קינה על-מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתת' חותם תכנית מלא חכמה אליל וכו': ¹³ בעזון גראלהם היה כל-אבן יגירה מסכתך אדים פט'ה ווילם תרשיש שהם ישפה ספר נקר וברקח וגב' מל'את תפיך ובקב' בור יום הבראך כוננו: ¹⁴ את-כ'ר'וב ממחה הטעך גמת'ך בדור קדש אל-הים' ה'ית בתוער אבנ'יאש התה'ל'ת: ¹⁵ תמים אתה בדור'ך מיום הבראך עד-גנט'א עולמה בר: ¹⁶ ברב רכל'תך מל' תוכך חמוץ ותחטא ואחד'ך מה'ר אל-הים ואבדך כרוכ' הסך מתוך אבנ'יאש: ¹⁷ ג'גה לבך בפ'ר שחתת חכמתך על-יפעתך על-ארץ השלכtiny' לפני מלכים נתנו לאותך בר: ¹⁸ מרב עזובך בעיל' רכל'ת חילת מוקד'ש ואזיא'אש מתקך' היה אכל'ך

אתנן לאפר על הארץ לעני כל ראה: ¹⁹ כל יוזעך בעמיהם שמו עלייך בלהזות היה ואינן עד עולם: ²⁰ ויהי דבר־יְהוָה אלי לאמר: ²¹ קראתם שים פניך אל־צידון והנבה עליו: ²² אמרת כה אמר אדני והוא הנבי על־ירצידון ונכברתי בתוכך וידעו כי־יאני יהוה בעשוי בה שפטים ונכחשת בָּה: ²³ שלחת־יכֶּה ذָרָר זְדֻם בְּחַזְצֹתְּךָ וְנִפְלֵל בְּתוֹכָה בְּחַרְבָּךְ עַל־יְהָהָמָסְבָּב וַיַּדְעָו כי־יאני יהוה: ²⁴ ולא־יְהָה עַד לְבִתָּ שָׂרָאֵל סְלֹן מַמְּאֵר וְקֹצֵן מִכָּבֵבְתָּם הַשְּׁאָטִים אֲוֹתָם וַיַּדְעָו כי־יאני יהוה בְּקַבְּצִי | אֶת־בְּבִתָּ שְׂרָאֵל מִרְעָיִם אֲשֶׁר בְּפָנָיו בָּם וַיַּכְבְּשָׁתִי בְּמַלְכָתָם עַל־הָגָם וַיַּשְׁבַּן עַל־יְהָמָת לְעַזְבָּב: ²⁶ וַיַּשְׁבַּן עַל־יְהָמָת לְבִטְחָה גְּבָנָה בְּתִים וַיַּטְעַן כְּרָמִים וַיַּשְׁבַּן לְבִטְחָה בעשוי שפטום בכל השאים אותם מסביבותם וידעו כי־יאני יהוה אל־הָיָם: ²⁵

Chapter 29

¹ בשנה העשורי בעשוי בשינוי עשר לחזש היה דבר־יְהוָה אלי לאמר: ² קראתם שים פניך על־פרעה מלך מצרים והנבה עליו ועל־מצרים בלה: ³ דבר ואמרת כה אמר | אדני והוא הנבי על־יר פרעה מלך מצרים התנים הגוזל הרכץ בתוך אירוי אשר אמר ל' ואיך ואני עשינו: ⁴ נמתי חחיהם בלתייר והדבקות דגת־יאיר בקששותיך והעליתיך מתריך איריך ואת כל־זגת יאריך בקששותיך מתקבך: ⁵ ווטשטייר המקבירה אויך ואת־כל־זגת יאריך על־פנוי השדה תפול לא תאסף ולא תקוץ לחית הארץ ולעוף השמים נמתן לאלה: ⁶ וידעו כי־ישנו מצרים כי־יאני והיה ענו הווים משוגעת קנה לבת טראל: ⁷ בתפשים בך בכפר תרוץ וגבעת להם כל־כתר ובחשונם על־יר תשר והעמדת להם כל־מטען: ⁸ لكن כה אמר אדני והוא הנבי מביא על־יר תרב והקרתי מפר אDEM ובಹמה: ⁹ והיה ארץ־מצרים לשם חרבנה וידעו כי־יאני והיה ענו אמר יאר ל' ואני עשיתי: ¹⁰ لكن הנבי אליך ואל־יאיר ונתמי אתי־ארץ מצרים לחרבות־תיר שטעה מגדרן סונה ועד־גביל כוש: ¹¹ לא מעברבה ראל אדים וויל בקמה לא מעברבה ולא תשב־ארבעם שנה: ¹² ובתמי אתי־ארץ מצרים שם מהר שטעה בטור | ארצות נשומות ועריה בתוך ערדים מחרבות־תיר שטעה ארבעים שנה והפצעתי את־מצרים בגוים ו/orיתים בארכות תפ: ¹³ כי אמר אדני והוא מוך ארבעים שנה אקי־פ奄 את־מצרים מחרבות־תיר שטעה ארבעים וזה שטעה פטרוס על־ארץ מגורתם והי שם ממלכה שפלה: ¹⁴ מוקה ממלכות־תיר שטעה ולא־תתנשא עוד על־הגוים והמעטים לבתי רדוות גוים: ¹⁵ ולא יהרעד ליטת ישראל למבטה מזקיר עון בפניהם אחריהם וידעו כי־יאני יהוה: ¹⁷ ויהי בעשורים ושבע שנים בראשו באחד לחזש היה דבר־יְהוָה אלי לאמר: ¹⁸ נבויכ־אצר מלך־בבל הטעיד את־חיזי עבזה גולא אל־צ'ר מל־ראש מקרחה וכל־כתר מרטה וScar לה־הזה לו ולהילו מצר על־העבה אשר־עבך עלייה: ¹⁹ لكن כה אמר אדני והוא הנבי נתן לבוכ־אצר מלך־בבל את־ארץ מצרים ובשלא המנה ושלל שללה וגוזה והוא שכר לחלו: ²⁰ פעלתו אשר־עבך בה נמתי לו אתי־ארץ מצרים אשר־עשו לי נאם אדני יהוה: ²¹ בזעם ההוא אצמים קורין לבת ישראל ולך אתן פתחו־רפה בתוכם וידעו כי־יאני יהוה:

Chapter 30

ויהי דבר־יְהוָה אלי לאמר: ² בקראתם ההבא ואמרת כה אמר אדני והוא היליל היה ליום: ³ כי־ירוב זום וקרוב זום ליהו ים ענן עת גוים והיה: ⁴ באיה חרב־במצרים והיתה מלחה־במושב בנפל חיל במצרים ולקחו המונה ונחרסו יסוד־תיה: ⁵ קש ופוט ולוד וכלה־הערב ולבוב ובני־ארץ הברית אתם בחרב ופל: ⁶ כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים ויד אונז עזה מנגDEL סונה בחרב־יפול־ביה נאם אדני יהוה: ⁷ ווישמו בתוך ארצאות נשאות ועדי בתרוערים נחרבות תהינה: ⁸ וידעו כי־יאני יהוה בתמי־אש במצרים ונשברו כל־עוזיה: ⁹ בזעם הרוא צאו מלכים מ לפני בזים להחריד את־כש בטח והיתה מלחה־בבם־בזים מצרים כל הבה באה: ¹⁰ כה אמר אדני יהוה והשבתי את־המן מצרים בז נבויכ־אצר מלך־בבל: ¹¹ הוא ועמו את־עצי גוים מוגאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על־מצרים ומלאו את־הארץ חיל: ¹² נמתי־יארים חרביה ומכו־תאי את־הארץ ביד־זרום אמי יהוה דבתרים: ¹³ כה־אמיר אדני יהוה והאבדת גלולים והשבתי אלילים מנג' ושייא מארץ־מצרים לא יהיה־עוז וממתי־יראה בא־ארץ מצרים: ¹⁴ והשומת־אטר־תזרות נמתי אש בעזען ועשתי שפטים בנה: ¹⁵ ושפכתי חמתי על־פען מעוז מצרים והכרתי את־המן: ¹⁶ נמתי אש־במצרים חיל סין ונא תהינה להבקע ונפץ צור: ¹⁷ בחורי און ופי־ביסת בחרב־יפול והנה בשבי תלכברה: ¹⁸ גוחחפנום חישר הום בשברי־שם את־המשות מצרים ונשבת־ביה און עזה היה ענן וככלנה בשבי זילכתה: ¹⁹ עשיתי שפטים במצרים וידעו כי־יאני יהוה: ²⁰ ויהי באחת עשרה שנים בראשו בשבעה לחזש היה דבר־יְהוָה אלי לאמר: ²¹ קראתם את־ירע פרעה מלך־מצרים שברתי והנה לא־ירבשה לסת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: ²² ?לן כה אמר | אדני יהוה הנבי אל־רפעה מלך־מצרים ושברט־אתי־רפעה אתי־חזקה ואתי־השברת והפלתי את־ההכרב מך: ²³ והפצעתי את־מצרים בגוים ו/orיתם בארכות: ²⁴ וחזקתי את־זרענות מלך־בבל ונמתי את־חרבי בדין ושברט־אתי־זרענות פרעה ונאך נאקות חיל לפניו: ²⁵ והחזקתי את־זרענות מלך־בבל וזרענות פרעה וידעו כי־יאני יהוה בטה אורה אל־ארץ מצרים: ²⁶ והפצעתי את־מצרים בגוים ו/orיתם אותם בארכות וידעו כי־יאני יהוה:

Chapter 31

1 יהו באחת עשרה שנה בשליש אחד לחישת היה דבריהו אליו אמר: **2** בראךם אמר אל-פערעה מלך מצרים ואלה המונן אל-מי דימת בגדלו;**3** הנה אישור אחד בלבד ונפה ענף וחוש מצל אבה קומה ובין עבטים היה עמרתו: **4** מים גודלו והם רהמתו אדרנה רתיה הילך סביבות מטבח ואתי-תעלתיה שלחה אל כל-עטיו השדה;**5** על-כן גברא קמותו מכל עט השדה ותרבענה סרעפטע וארכנה פארוטה;**6** מים רביהם בשלוח;**7** בעפטוי קנוו כל-עוף השמים ותחת פארוטו ולוז כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים;**8** ויפגדו באוך דילוי כי היה שרשו אל-מים רבים;**9** ארץם לא-עמורה בגראלים ברושים לא-זמן אל-סעפטוי וערמנם לא-היא כפורה כי כל-ען בגראלים לא-Ճמה אליו ביפוי;**10** פה עשיטוי ברב דילויו יונאו אשר בין האלים: **11** אך כה אמר אדי יהוה ען אשר גבתה בקומה יונן צמרתון אל-בן עבותים ולם לבבו גבבה;**12** ואתנוו ביד איל גוים עשו עשה לו כרשותנו גרטהו זרים עריצי גוים ויטשחו אל-הרים בכלאיות נפלו דילוינו ותשברנה פארוטו בכל-אפיקי הארץ ירדן מצלו כל-עטני הארץ ויטשחו;**13** על-מפלתו שעכוו כל-עוף השם ואל-פארוטו הילו כל חית השדה;**14** למען אשר לא-יגביה בקומתם כל-עציים ולא-יתנוו ארכטירם אל-בן עבותים ולא-יעמודו אליהם בגביהם כל-עתם מים כי-כלם נתנו למת אל-ארץ תחתיות בטהור בני אדם אל-יורדי בורס;**15** כה אמר אדי יהוה בום רתע שאותה האבלתי כסתי עליון את-תהום ואמן הנחרטה ויכלאו מים רבם ואקדר עליון לבנון וכל-עט השדה עלי עלפה;**16** מקהל מפלתו הרעה שי גום בהורן אות שואלה את-יורדי בור יונקמו הארץ תחתית כל-עטיען מבחר וטובי-לבנון כל-שטי מים;**17** גם-יהם אתו ירדן שאותה אל-חליל-יחרב אורען ישבו בצלו בטהור מים;**18** אל-מי דמעת כקה בכבוד ובגמל בעטיען והו-קדת את-עטיען אל-ארץ תחתית בטהור ערלים תשכ' אל-חליל-יחרב הוא פרעה וכל-המונן נאם אדי יהוה:

"strong= "H6288" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" lemma| פארה[1][31:5]

Chapter 32

בשני עשור שורה חדשה בחדש לחישר הינה דבריהו אליו לאמר: ² בראים שא קינה על-פרעה מלך מצרים ואמרת אלוי כפир גוים נדמית אתה כתנים בפיים ותגח בנבירותך ותלחח מים ברגליך וטרפס נהרוותם: ³ כה אמר אדני יהוה ופרשתי עלין אתרשתי בקהל עמים רבים וקעלוור בחרמי: ⁴ גנטשתן בארץ על-פני השדה איטילך והשכנתינו עליך כל-עף השמים והשבעתנו מטהן חית כל הארץ: ⁵ גנטתינו את-בשרך על-ההרים ומלאת הארץ הגאות רוחנן: ⁶ והשקיינו ארץ צפתך מדוך אל-הרים ואפקים ומלאון מטהן: ⁷ כסיתך בכבאותך שמים הקדמתי את-ככביים שמעש בענן אכפטו ורכח לא-יאיר אור: ⁸ כל-מארוי אור-בשימים אקדחים עליך ונתקתי חישך על-ארצך נאם אדני יהוה: ⁹ והקעטנו לך בערים רביכם בהבאי שברך, בגשם על-ארצאות אשר לא-ידעתם: ¹⁰ והשומות עליך ערים רביכם ומיליכם ישערו עליך שער בענפיך חרבי על-פניהם וחדריו לרבעים איש לנפשו ביום מפלתך: ¹¹ כי כאשר אדני יהוה חרב פל-רבכ'ל תבואך: ¹² בחרבות גבורים אפיק המונך עריצי גוים כלם ושדרו את-זאנן מצרים ונשמד כל-המונה: ¹³ והאבדתי את-כל-ביהמתה מעל מים רביכם ולא מלחם רגאל-אדם עוד ופרסות ברכחה לא תלחם: ¹⁴ אז אשקע פימיים ובנורחותם כשם אליו יהוה וריבת כל-המונה: ¹⁵ בתמי את-ארץ מצרים שמהה ארץ ממלאת בהוכחותי את-כל-וישב בה וידענו כי-אני יהוה: ¹⁶ קינה היא וקונגה בנות הגוים מקונגה אותה על-מצרים ועל-כל-המונה וקונגה אותה נאם אדני יהוה: ¹⁷ ויהי בשתי עשרה שנה ביחסה עשר לחישר הינה דבריהו אליו לאמר: ¹⁸ בראים נהה על-המן מצרים והורדתו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ מתחיות את-יערדי בור: ¹⁹ מפני געמת דקה והשכבה את-ערלים: ²⁰ בתוך חללי-חרב לפלאו חרב נגעה מטהן משכו אותה וככל-המוניה: ²¹ דבר-כל-איל גבורים מתוך שאול את-יערדי ידו שכבו הערלים חללי-חרב: ²² שם אשור וכל-קיהלה סביבות קברתני כלם תללים הנגלים בחורב: ²³ אשר נתנו קברתלה בירכתי-בור והי קיהלה סביבות קברתלה כלם חללים נגלים בחורב אשר-נתנו חתית הארץ חיים: ²⁴ שם עילם וכל-המוניה סביבות קברתלה כלם חללים נתנו משכב לה וכל-המוניה סביבות קברתלה כלם ערלים מחללי חורב פינען חתיתם בארץ חיים ישאו כל-מעםם את-יערדי בור: ²⁵ בתוך חללים נתנו: ²⁶ שם מושך תבל וכל-המוניה סביבות קברתלה כלם ערלים מחללי חורב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים ישאו כל-מעםם את-יערדי בור בתוך חללים נתנו: ²⁷ שם מושך תבל וכל-המוניה סביבות קברתלה כלם ערלים מחללי חורב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים וזהו שכבו את-ערלים נגלים מערלים אשר יוזו שאול בכל-מלחמותם ויתנו את-חרבונם מחת רמשיהם ותהי עזונם על-עצמותם כיחותם גבורים בארץ חיים: ²⁸ ואותה בתוך ערלים תשבר ותשכוב את-חללי-חרב: ²⁹ שמה אדרם מלוקה וכל-גשואיה אשר-נתנו גבורותם את-חללי-חרב הפה את-ערלים ושכבו את-יערדי בור: ³⁰ שמה בסיכל צפון כלם וכל-צדני אשר-ירדו את-חללים בחתיהם מגבורתם בוגשים ושכבו ערלים את-חללי-חרב וישאו כל-מעםם את-יערדי בור: ³¹ אזותם יראה פרעה ונעם על-כל-המונן ³² חללי-חרב פרעה וכל-חילו גדים יהוה: ³³ כינתתך את-חתיתו ³⁴ בארץ חיים ותשכוב בתוך ערלים את-חללי-חרב פרעה וכל-המוננה נאם אדני יהוה:

"strong= "H1995a" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" הַמּוֹנָה =lemma | 11[32:31
"strong= "H2851" x-morph= "He,Ncfsc:Sp1cs" חֲתִיתָ =lemma | 12[32:32

Chapter 33

1. **וְיַהֲ יָדֵרְתָּה אֶל-בְּנֵי-עַמְךָ** ואמרת אליהם הארץ כי-אבית עליה חרב ולקחו עט־הארץ איש אחד מקציהם ונתנו
אתם לעם לצפה;³ וראה את־החרב באהה על הארץ ותקע בשופר וההיר את־יהם;⁴ ושמע השמעו את־קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב
ותקחוה דמו בראשו ויהה;⁵ את־קול השופר שמעו ולא נזהר דמו בין יהה והוא והוא נזהר נפשו מלט;⁶ הזכה כי־יהה את־החרב בגאות ולא־תקח
בשפור והעם לא־זנזר ותבוא חרב ותקח מהם גפס הוא בעזון נליחך ודמו מידי־הזכה אדרש;⁷ אתה בר־אדם צפה נתמיך לביות ישראאל
ושמעת מפי־דבר וזהurat אתם מפuni;⁸ באחרי לרשות רשות מות ולא דברת להזהר רשות מות ודמו מידך
אבלך;⁹ אתה כי־יהה־תורת רשות מדרכו לשוב ממנה ולא־שב מדרכו הוא בעזון מוות ואתנה נפשך האצלת;¹⁰ אתה בר־אדם אמר־אל־בית
ישראל כן אמרתם לאמר כי־ישעינו וחטאינו עליינו ובם אמרנו נמקים ואיר נחיה;¹¹ אמר אליהם חי־יאני נאם | אדרי והוא אם־אחפוך
במות הרשות כי־אמ־בשוב רשות מדרכו והיה שבו שבו מדריכים הרעים ולמה תקוטו ביטו ישראל;¹² אתה בר־אדם אמר אל־בְּנֵי־עַמְךָ
Ճיקת האזל לא־מצילנו בום פשלנו ורשעת הרשות לא־יכישל בה ביום שבו מרשען וצדוק לא־יכול לחוות בה בום טטאנו;¹³ באחרי לצדיק
תיה וחויה ואובטח על־צדקה ועשה על כל־צדקה;¹⁴ לא־תכלבה ובועלן אשר־עשה בו מוות;¹⁵ ואbamori לרשות מות ושב־חטאינו
ועשה משפט וצדקה: ¹⁶ תבל ישוב רשות גולה ושלם בחקנות החיים הלה לבלי עשות על חייו וחייה לא־נותה;¹⁷ כל־חטאינו אשר־חלה לא
זכורנו לו משפט וצדקה עשה חי וחי;¹⁸ אמרנו בם עמר לא ומכן דברך אדרי וממה דרכם לא־יתכן;¹⁹ בשוב־צדיק מצדקה ועשה עול ומות
בhem; ²⁰ גשוב רשות מרשעינו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא וחי;²¹ אמרתם לא ומכן דברך אדרי אשפוט אתכם ביט שראי אל
פ²² ויהי בשתי עשרה שנה במשiri בחמשה לחודש למלותנו בא־אל הפליט מירושלים לאמר הקטה העיר;²³ ייד־יהו היהת אל־בעוב לפנוי
באו הפליט ופתח את־פי ע־בְּנֹא אֶל־בְּבָקָר ופתח פִּי וְלֹא נָלְמָתֵי עוד; פ²⁴ אתה דבר־יהו אל־לאמו: ²⁵ לך־אדם שבי החרבות האלה
על־אדמת ישראל אקרים לאמר אחד היה אברחים וירש את־הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה;²⁶ עמדתם על־חריכם עשיתן תועבה ואוש את־יאשת
אדני היה על־הדים ²⁷ והאכלו ועינכם תשאו אל־גלאיכם ודם תשפכו והארץ תירשו;²⁸ וגנתתי את־הארץ שסמה ומשמה ושבת און עזה ושפטה הרכ ישראאל מאן עבר:
רעשו טמאתם והארץ תיושב;²⁹ כה־תאמור אליהם כה־אמר אדרי יהה חי־יאני אם־לא אשר־בחורבות־חרב פלו ואשר־על־פנוי השדה לחיה
תתמי לא־כלו ואשר במחזות ובמ悠ות בדבר ימות;³⁰ וגנתתי את־הארץ שסמה ומשמה ושבת און עזה ושפטה הרכ ישראאל מאן עבר:
וידעו חי־יאני היה בתתני את־הארץ שסמה ומשמה על כל־תוועתם אשר־עשוס;³¹ אתה בר־אדם בין עמר הנגדבים בר־אצל מקירות
ובפתחי הבתים זכר־תיד אתי־אחד איש את־ארצי לאמר בא־זרע ושמעו מה הדבר היוצא מאי ויהה;³² ייבאו אלין כמבוא־עם ושבו לפניך
עדי ושמעו את־דביך ואתם לא עשנו כיעגים בפייהם הנה עשם אחריו בצעם לכם הך;³³ והנג להם קשר ענבים יפה קול ומטב גן
שמענו את־דביך ועשים איןם אותם: ³⁴ בלבאה הנה באהה ודלו כי־באי היה בתוכם;

"strong= "H6666" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" פָּקַדְתִּי" =lemma | צַדְקָתִי]¹ [33:13
"strong= "H2403b" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" אֲהָפֵחַ" =lemma | חֲטֹאתָה]² [33:16

Chapter 34

וסבירות גבעתי ברכה והודחת הגשם בעתנו ישבתי ברכיה והוא²⁷ נגמץ עץ השזה את־פררו ואחר־תען יבולה והוא על־אדמתם לבטח זידען;
די־אני והוא שבר־אטימותות עלם והצלותים מדי העבדים בהם;²⁸ ולא־יהו עוד בזגונם וחתת הארץ לא תאלם ישבו לבטח ואון מהריד;
וקומתי להם מטע לעם ולא־יהו עוד אספּ רעב־ארץ ולא־ישאו עוד קלמת הגום;³⁰ יידען פּ אמי יהוה אלהים אתם והמה עמי־בפת
ישראל נאם אדני והוא;³¹ אמרן צאנַי עאן מרעותי אדם אנטס אָנִי אלהים נאם אדני והוא;

Chapter 35

¹ וכי דביריהו אל לאמור: ² בקראים שים פניך עליה שער והגבאה עליו: ³ אמרת לו כה אמר אדני והוא הנני אליך השרשרא ונכיתך ידי עלייך גנטיגר שסמה ומשמה: ⁴ עיריך חרבה אשים ואתה שסמה תהיה וידעת כי אני והוא: ⁵ ענן חיות לך איבת עולם וגתר את-בנין ישראל על-ידי-חרב בעת אדים בעת עז: ⁶ لكن מי אני נאם אדני והוא פילדים אעשך זדם וידך אסלאם שנאתך זדם וידך: ⁷ גנטיגר את-הבר שער לשסמה ומשמה והכרתי מפנו עבר ושב: ⁸ מלאת-הארץ חלליי בעוטך וגאותך וכל-אפקור חללי-חרב יפל בכם: ⁹ שמחות עולם אתקנן ועטיך לא תשבנה ¹¹ | ידעתם כי אני והוא: ¹⁰ ענן אמך אתי-שלוי הגוים ואתי-שטי הארץ לתקינה וירשנה והוא שם היה: ¹¹ لكن חי אני נאם אדני והוא עשותי כאפריך קנאתך אשר עשית משנתיך גם נזעתי גם כאשר אשפטך: ¹² וידעת כי אני והוא שמעתי | ואת-כל-אנצוטך אשר אמרת על-הרי ישראל לאמר | שמןכו ¹² לנו ננטנו לאכללה: ¹³ ותגדי לו עלי בפייכם ומעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי: ¹⁴ כה אמר אדני והוא כשם כל-הארץ שסמה עשה-לה: ¹⁵ כשם חותל לנחלת בית-ישראל על אשר-סמה כן עשה-המלך שסמה תהיה הרשען וכל-אדום כליה | ידעתי כי אני והוא: ¹⁶

¹¹ תְּשִׁבַּתְהָ | שׁוֹבֵם =lemma | שׁוֹבֵם =strong | x-morph= "He,Vqi3fp" | 35:9

¹² שְׁמָמָה | שׁוֹמֵם =lemma | שׁוֹמֵם =strong | x-morph= "He,Vqp3fs" | 35:12

Chapter 36

1 אתה בר' אדם הנבואה אל-הרי ישראלי ואמרת' הר' ישראל שמעו דבריה: ² כה אמר אדרני והוא ענן אמר האות עליים המוקדשה היהת לנו: ³ لكن הנבואה ואמרת' כה אמר אדרני והוא ענן ביען שמות ושאף אתם מסבוב להיוותכם מזרחה לארית הגנים ותעלן על-ישפט לשון ודעתם: ⁴ שכן הר' ישראל שמעו דבר-אדני והוא כה אמר אדרני והוא להרים ולבבנאות לאפיקים ולגאות ולחרבנות השמות וולעים הנזבות אשר הוו לברך ולענש לשארית הגניםஆ שער מסביבים: ⁵ שכן ה' אמר אדרני והוא אש קנאתי דברת עלי-שארית הגנים ועל-אדם כלא אשר נתנו-את-ארץ | להם לモרשה בשחתת כל-לבב בשעת נפש לעמן מגרשה לך: ⁶ שכן הנבואה על-אדמת ישראל ואמרת' להרים ולגבנות לאפיקים ולגאות כה אמר | אדרני והוא הנני בקנאתי ובחוותי דברתינו ענן קלמת גנים נשאותם: ⁷ שכן כה אמר אדרני והוא אני נשאותי את-ידי אפס-אל הגנים אשר לך מסביב היפה כל-מתחם שעאו: ⁸ ארכם הר' ישראל ענפכם תחנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבנו בזוא: ⁹ כי הנני אליכם פגנתי אליכם ונעבדתם ונורעתם: ¹⁰ והרבתי עלייכם אלם כל-ביות ישראל כליה ונשבו הערים והחרבות תעבינה: ¹¹ והרבתי עלייכם אלם ובמה ורבי וՓרו והושבעת אלכם קדשו-תיכם והטבת-תיכם מראות-תיכם וידעתם כי אני והוא: ¹² והולכת עלייכם אלם אמת עת-ידי וירג' ¹³ כה אמר אדרני והוא ענן אמרתם לך אכלת אלם את ¹⁴ ומשלכת גור ¹⁵ לא-תקשל ¹⁶ עוד נאם אדרני והוא: ¹⁷ בר' אדם בית ישראל ישבם על-אדמתם ויטמאו אורה בדרכם ובעלילותם בטחנת הנבואה היהת דרכם לפני: ¹⁸ לא-שפר חמת-עליהם על-הרים אשר-שפכו על-הארץ נבלוליהם טמאוה: ¹⁹ ואפיש אתם בגונם ירו בא-רצות כדריכם וכעלילותם שפטתים: ²⁰ ובזוא אלהים אשר-בראו שם ויחלו את-שם קדשי באמר לךם עמי-היה אלה ומאצנו יצאו: ²¹ ואחמל על-שם קדשי אשר-חללו בית ישראל בגיןם אשר-בראו שם: ²² שכן לרבי-ישראל כה אמר אדרני והוא לא מענכם אני עשה בית ישראל כי אפס-לשם קדשי אשר-חללם בגיןם אשר-בראותם שם: ²³ קדשטי את-שמי הגדול המחול בגיןם אשר-חללם בתוכם וידענו הגנים כי אני והוא נאם אדרני והוא בהקדשי בכם ליעייהם: ²⁴ ולקחתתי אתכם מרחगום וקבצתי אתכם מכל הארץ והבאית אתם אל-אדמתכם: ²⁵ וזרקתי עלייכם מים טהורם וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלגוליכם אחריהם: ²⁶ וגנטתי לכם לב חדש ורוח חדשה את-בריכם והסורי את-לב האבן מבשרכם וגנתתי לכם לבبشر: ²⁷ את-ירוחי את-ען בקריכם ועשהתי את-אשר-ברק' מלכו ונשפטינו תשמרו ושבתם ²⁸ ואשבתם בארץ אשר-נתתי לא-בתיכם והייתם לי-לעם ונכני אליה לכם לאלהים: ²⁹ והושעתי אתכם את-אשר-ברק' מלכו ונשפטינו תשמרו אלה-הגן והרבתי-אתנו ולא-יאתנו עלייכם רעב: ³⁰ והרבתי את-פרי הארץ ותונבת השדה למן אשר לא תקחו עד-חרפת רעב בגיןם: ³¹ אcharתם את-דריכם הרים ומעליכם אשר לא-טוביים וקטניהם בפניהם על-עונתכם ועל-תוּבָתְכֶם: ³² לא למעונכם אני-עשאה נאם אדרני והוא ידו ³³ כה אמר אדרני והוא בום טהר אר-אתכם מכל עזונותיכם והושבתינו את-הערים ונבנו החרבנות: ³⁴ והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היהת שמה לעני מלענבר: ³⁵ ואמרו הארץ תלוז הנשמה היהת גרגעון והערים החרבנות והנשבות כרכובות שרבינו: ³⁶

37 כה אמר ר' אדרי יהוה עד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: **38** כצאן קדושים כצאן ירושלים במושיעיה כן תהיו נה הערים החשובות מלאות צאן אדם וידען כי אמרנו וזהו:

"strong= "H0859c" x-morph= "He,Pp2fs lemma=อาทיה	11[36:13]
"strong= "H1471a" x-morph= "He,Ncmpc:Sp2fs lemma=גניער	12[36:13]
"strong= "c:H1471a" x-morph= "He,C:Ncmpc:Sp2fs lemma=גניער	13[36:14]
"strong= "H3782" x-morph= "He,Vpi2fs lemma=תשלי	14[36:14]
"strong= "c:H1471a" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp2fs lemma=גניער	15[36:15]
"strong= "H7921" x-morph= "He,Vpi2fs lemma=תשלי	16[36:15]

Chapter 37

היתה על ידיו שואצני בראום ירזהינו וניחמי בתרוך הבקעה והוא מלאה עצמות² והערבי עליום סבר | סבר והגנה רבota מأدעל-פנוי
הבקעה והגנה ובשות מקודם:³ ואמר אל בראום המכשינה העצמות האלה ואמר אלנו והוה אתה זידעת: ⁴ ויאמר אליו הנבאה על-העצמות
האליה ואמרת אליהם העצמות הבישות שמעו דבריו והו: ⁵ כה אמר אדני יהוה לשומות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחיתם:⁶ ונחתת
עליכם גדים ומעלית עליים בשור וקרמי עליים עיר וגיטען בכם רוח וחיתם וידעתם כי אני יהוה: ⁷ ובאתי כאשר צויתי והרייקול כהנבי
והנה רלוש ותקרבו עצמות עצם אל-עצמות:⁸ וראותי והנה עליים גדים גשר עליה ויקרם עליים עור מלמעלה וזה אין בהם:⁹ ויאמר אל
הנבאה אל-הרות הנבאה בראום ואמרת אל-הרות כה-אמיר | אדני יהוה מארע רוחות באין הרוח ופחית בהרגאים האלה ויחיו:¹⁰ והנבאה
כאשר צוינו ותבואם בהם הרום ויחיו ייעמדו על-רגליים חיל גבור מאד-מאד:¹¹ ויאמר אל בראום העצמות האלה כל-ביה ישראל הינה
אמרום בישו עצמותינו ואבדה תקונותנו נזרכנו לנו:¹² لكن הנבאה ואמרת אליהם כה-אמיר אדני יהוה הנה אני פתך את-קבורתיכם ומעלית
אתכם מקבורתיכם עמי והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל:¹³ וידעתם כי אני יהוה בפתחי את-קבורתיכם ובעהלוותי אתכם מקבורתיכם
בעמך:¹⁴ ונחתת רוחך בכם וחיתם והנחתת אתכם על-אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי באמיתך:¹⁵ ויהי דבריהו אל לאמור:
¹⁶ אמרה בראום קח לך עץ אחד וכתב עליו יהוה זבאני ישראל חברינו¹⁶ ולאחריו לישוף עץ אפרים וכל-ביה ישראל
¹⁷ קרב אטם אדך אל-אך לך לעץ אחד והוא לאחדם בידך:¹⁸ ואשר-אמךך אליך בני עמק לאמר בלא-אתגיד לנו מה-אליה לך:
¹⁹ דבר אלהם כה-אמיר אדני יהוה הנבה אני لكم את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושבטי ישראל חברינו¹⁹ ונחתת אתם עליו את-עץ יהוזה
ועשitem לעצך אחד והוא אחד בידך:²⁰ והוא העצם אשר-תكتب עליום בידך לעיניהם:²¹ ואדריך אליהם כה-אמיר אדני יהוה הנבה אני لكم את-עצי
ישראל מבן העזים אשר הלקיכם וקצתם אטם מס'לב והבאתי אתכם אל-אדמתכם:²² ועשיתם אתם לעליו את-עץ בארץ-הבר ישראל ומילך אחד
יהיה לצלם למילך ולא והירעוז²³ לשני גוֹם ולא יחצeo עד לשתי מלכות עד: ²³ ולא טמאו עד בגלויהם ובשקייהם ובכל פשיהם
והושעתי אתכם מכל מושביהם אשר חטא בכם ותרתני אותם ומיולי לעם ואני אהיה لكم לאלהים:²⁴ עבדי זו מלך עליים ורואה אחד
יהיה לךם ובמושפעו ילכו וחקתי ושמרו ועשו אוטם:²⁵ וישבע על-הארץ אשר נחתת לעצבי לייעקב אשר שוביך אקמיכם ושבון עלייה הפה
כובניהם וביהם עד-עולם ועד עבדי נשיא להם לעולם:²⁶ וכרכתי להם ברית שלום ברית עולם ויהי אתם נתתים והריביתם אוטם נחתת
את-תקדש בתוכם לעולם:²⁷ והיה משכני עליום והימתי להם לאלהים והמה והיoli לעם:²⁸ נקעו הגוֹם כי אני יהוה מקדש את-ישראל

"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" lemma= חבר |¹¹_{37:16}
"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" lemma= חבר |¹²_{37:16}
"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" lemma= חבר |¹³_{37:19}
"strong= "H1961" x-morph= "He,Vqi3ms" lemma= היה |¹⁴_{37:22}

Chapter 38

¹ היה דבריהו אל לאמור:² בוראים שעם פון אלג'וג ארץ המלון בשיא ראש משר ותבל והגבא עליו;³ אמרתך כה אמרך אדני יהוה הנני אלך נג בשיא ראש משר ותבל;⁴ שוכבתיך ומתח שחים בלתייר והואצאיו אתה ואת כל-חיל סוסים ופרשים לבש מקולקלים קמל רב-צנה ומלא תפשי תרבות כלם;⁵ פרס כוש וпот אTEM כלם מגן וכובע;⁶ גבור כל-างפיה בית תונרבה רוכבי צפון ואתכל-างפיו עם רבים אתה;⁷ הכן והכן לנו אתה וכל-קהלנו הנוקלים עליך והיית להם למשחה;⁸ מימיים רביהם תפקד באחרות השנים תנאו | אל-ארץ | משובצת מחויב מהקצת מעמים רבם על הארץ ישראלי אשר-היו לחרבה תמיד והיא מעמים הווא ושבו לבטח כלם;⁹ עילית-כשאה תבוא בענן לכסות הארץ תהייה אתה וכל-างפיך ועמים ואותך;¹⁰ כה אמר אדני יהוה והיה | ביום ההוא יעלו דברים על-לבך וחשכת מחשכת רעה;¹¹ אמרת עלה עלה ארץ פרחות אבואר השקטין שב לבטח כלם ונשים באין חומה ובירח ודלותם אין להם;¹² לשלל שלל ולם בלהשיך יך

על-חרבנות נושבת ואל-עם מאסף מגוון עשה מקנה וקנו שבי על-טבור הארץ;¹³ שבא אָזְדֵן וסחַרְוַת רֶשֶׁשׁ וכל-כפריה יאמרו לנו להלך
שלל אתה בא הلمת בְּהִקְתָּלָת קְהֻלָּךְ לשאת | כסף זולב לסתות מקנה וקנו לשיל גдол;¹⁴سكن הַנְּבָא בְּרָאָם ואמרת לוג כה אמר
אדני יהוה הַלֹּא | ביום מה הוא בשחת עמי ישראל לבטח תזע:¹⁵ נבאת מפקומך מירקתי צפונ אלה ועמים רבים אחר רכבי סוסים כלם קטל
גadol ותיל רב:¹⁶ עליית עלי עמי ישראל כען לכסות הארץ באחריות הימים מהיה ובהאותך על-ארצך למען דעת הגוים אתך בהקדשי בך
לעיניהם וגס:¹⁷ כה אמר אָדָנִי יהוה האתה-ההוא אשדר-דבורי ביתם קדמונם ביד עבדך בראוי ישראל הנאים בימים הם שום להבאי אתך
עליהם:¹⁸ ותיה | ביום ההוא בזים גוב עלי-אדמת שראל נאם אָדָנִי יהוה מעלה חמתך באפי:¹⁹ אָבְקָנָתִי בא-ערברתי דברתך אם לא |
בזם ההוא ותיה גרע גдол על אדמת שראל:²⁰ ורעו מפניך דע הים ועוז השמים וחית השדה וכל-הר-רמש הרמש על-האדמה וכל-האדים
אשר על-פניך האדמה וברשות ההרים ופלל הפלדות וכל-חומה לארץ תפול:²¹ קראתך עלי לכל-הרי תרב נאם אָדָנִי יהוה חרב איש באתי
תהייה:²² ונשפטתך אתך בזבר ובגדים וגשם שוטך ואבניך אל-גבעש אש וגפרות אמיטיר על-לו ועל-אגפו ועל-עמים רבים אשר אתך:²³ והתגמלתי
והתקדשתי וננדעתתי לעמי גוים רבים וידענו כי-אנז יהוה:

Chapter 39

¹ אתה בר-אדם הַנְּבָא על-זוג ואמרתך כה אמר אָדָנִי יהוה הנהנ אל-ז'וג נשא ראנש משך ותבל:² ושב-תיר ושב-תיר ושב-תיר מירקתי צפונ
וקבאותך על-הרי ישראל:³ והכיתני קשתח מיד שמואלך וח'יך מיד ימינך אפי:⁴ על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אנפיך ועמים אשר אתך
לעוט צפוך כל-כנף וחית השדה תפול כי אָנִי דברתך נאם אָדָנִי יהוה:⁶ שלחתך-יאש במקוג ובשגב האים
לבטח וידענו כי-אנז יהוה:⁷ ואת-שים קדשי אודע בתור עמי ישראל ולא-אתאל את-שים קדשי עד יידענו הגוים כי-אנז יהוה קדוש בשישראל:⁸ הנה
באה וננה-תיה נאם אָדָנִי יהוה תוא הין אשר דברתך:⁹ יצאוו שבי | ערי ישראל ובערו והשיקו בנשך ומגן יצנה בקשת ובחלים ובמקל יד
בנרכח ובערו בהם אש שבע שנים:¹⁰ ולא-ישאו עליים מרחשלה ולא יחטבו מרחשלהים כבנשך ובעריאש ושללו את-שלליך ובהזו
את-ב'יחם נאם אָדָנִי יהוה:¹¹ והוא ביום ההוא אתן לג'ז | מקומ-שם קבר בישראל ג' העברים קדמתם הם וחסמתה היא א-ת-קעברים ובקבו
שם א-ת-ז'גון א-ת-כל-המונת וקראו ג'יא המון ג'ז: ¹² וקברום בית ישראל למען טהר את-הארץ שבעה חדשים:¹³ וקברן כל-עם הארץ והיה להם
לשם יומם הכבכ' נאם אָדָנִי יהוה:¹⁴ ואנש תמיד בדילו עברים בא-רץ מוקברים את-העברים את-הנוגרים על-פנין הארץ לטהריה מזקה
שבעה-חדשים יחקרו:¹⁵ ושבני העברים בא-רץ וראה עצם אדים ובנה אצליו ציו עד קברנו אותו המקבירים אל-זיא המון ג'ז ¹⁶ גם שטער
המונה וטהר הארץ:¹⁷ ואתה בר-אדם כה אמר | אָדָנִי יהוה אמר ל-צפוך כל-כנף ולכל | חית השדה הקבוץ ובאו האספו מס'בב על-יז'בחו
אשר אָנִי ז'וח לכם ז'וח ג'ול על-הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיהם דם:¹⁸ בשר גבורים תאלאו ודם-בשאי הארץ תשתו אל-ים כרים ועתדים
פרים מרייאי בשן כלם:¹⁹ ואכלתם-תלב לשבעה ושתיים זם לשקרון מזבח א-שר-ז'בחתי לךם:²⁰ ושבעתם על-שלוחין סוס ורוכב ג'בור וכל-איש
מלחמה נאם אָדָנִי יהוה:²¹ ובנתתי את-כובדי בגוים וראנו כל-גוים א-ת-משפטי אשר עשיתי וא-ת-ידי אשר-עמתי בהם:²² יידענו בית ישראל כי
אני יהוה אל-ה'ים מרחבים ה'הוא וולאה:²³ יידענו הגוים כי בעוים גלו ב'ת'י ישראל על-אשר מעל-יב' ואסתור פני מכם ואת-ם ב'ך צריהם ויפלו
בחרב כלם:²⁴ כתמאותם וכפשיעיהם עשייתם אותם ואסתור פני מכם:²⁵ לכן כה אמר אָדָנִי יהוה עתה א-שב-א-ת-שבית¹¹ על-שב ורחות
כל-בית ישראל וקנאתי לשים קזש:²⁶ ג'נוו א-ת-כל-למלום וא-ת-כל-מעלם אשר מעל-רב' בשבתם על-אדמתם לבטח אוון מחריד:²⁷ בשוב
א-ת-ר' מאה'ים וקובצתו א-ת-ר' א-ב'ם ונקדשתי בם ליעי הגוים רבים:²⁸ יידענו כי אני יהוה א-ל-ה'ים בקהלותי א-ת-ם אל-ה'ים
כנסותים על-אדמתם ולא-א-טור עד מכם שם:²⁹ ולא-א-טור עד מכם אשר שפכתי את-רווח' על-ב'ית ישראל נאם אָדָנִי יהוה:

"strong= "H7622" x-morph= "He,Ncfsc" lemma= "شبوت" [1]39:25 [2]

Chapter 40

¹ בעשרים וחמש שנה ג'לו לנו בראש השנה בעשור לח'ש בא-רבע עשרה שנה אחר א-שר הכתה העיר בעצם | ביום ה'ה היהה על-יד'יה
ויבא א-תי שמה:² במראות אלהים הביאנו אל-ארץ ישראל ווינו אל-ה' ג'ב' מלך וועל'ו מבנה-עיר מנגב:³ ייביא א-ות' שמה והנה-יאש
מראהו כמראה נחשת ופטיל-פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער:⁴ יידבר אליו האוש בר-אדם ראה בעיניך ובאזור שמע ושעם לבך לכל
אשר-אנ' מראה א-ות'ך כי לען הראותה הינה ה'ך את-כל-א-שר-אתה ראה ל'ב'ת' וישראל | סבב
וב'ך האוש קנה המדה שיש-אמות באמה לפוח יימד א-ת-ר'ב הבנין קנה אח'ך וקומה קנה אח'ך: ⁶ ייבוא אל-שער פנו ז'ר'ך הקדימה
יעל בקעלוותיו יימד | א-ת-ס'ף השער קנה אח'ך ר'ב וא-ס'ף אח'ך קנה אח'ך ר'ב:⁷ והתא קנה אח'ך א-ר'ך וקנה אח'ך ר'ב ובין הפתאים
חמש אמות וס'ף ה'שער מאנ' לואם השער מהב'ת קנה אח'ך:⁸ יימד א-ת-אלם השער מהב'ת קנה אח'ך: ⁹ יימד א-ת-אלם השער-שמה אמות
ואילו¹² שטם אמות ואלם השער מהב'ת:¹⁰ ותאי השער ז'ר'ך הקדום שלשה מפה ושלשה מפה מפה אמת לשלשות מפה אמת לאלם
מפפה ומפה:¹¹ יימד א-ת-ר'ב פמח'-השער עשר אמות א-ר'ב השער שלוש עשרה אמות:¹² יג'ול לפני התאות א-מה א-מת וא-מה-א-מת ג'ב'ל
מפפה וה'ה שא-יאמות מפו ושש אמות מפו:¹³ יימד א-ת-ה'שער מג' התא לא-לו ר'ב שעירים ווח'ש אמות פמח' פמח' ג'ב'ל
ששים אמה וא-ל-א-יל' הח'ר השער ס'בב | ס'בב:¹⁵ על-פנ' השער הא-י-ו-ן¹³ על-פנ' אלם השער הפנ'י ח'מ'ש אמה:¹⁶ וחלנות א-ט'ז'ת

אל-התאים ולא' אליהם פנימה לשער סבב | סבב וכל לאלהות וחלונות סבב | סבב לפניהם ואל-אל תמים: ¹⁷ וביאנו אל-הចatzר התיזונה והנה לשוכת רצפה עשי לחצר סבב | סבב שלשים לשוכת אל-הרצפה: ¹⁸ והרצפה אל-כטף השערים לעמת אורה השערים הרצפה המכחנה: ¹⁹ ימוד רוחב מלפנין השער המכחנה לפני החצר הפנימי מחוץ אליה קקדם והצפן: ²⁰ והשער אשר פניו דרור הצפן לחצר החיזונה מוך ארכו ורחבו: ²¹ ותאנו ²¹ שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ¹⁵ ואלמי ¹⁶ זהה כמזה השער הראשון הראשו חמשים אמה ארכו ורוחב חמץ ושערים באמה: ²² וחלוני ¹⁷ ואלמי ¹⁸ ותמרי ¹⁹ כמזה השער אשר פניו דרור הקדים במעלות שבע עליון ואלמי ¹⁰ לפניהם: ²³ ושער לחצר הפנימי מוך השער לצפן ולקדם ימוד שעיר אל-שער מאה אמה: ²⁴ ווילג'ן דרור הדרים ומוך אילו ¹¹ ואלמי ¹² כמזהות האלה: ²⁵ וחלונים לו ולאלמי ¹³ סבב | סבב כהחולות האלה חמישים אמה ארכו ורוחב חמץ ושערים אמה: ²⁶ ומעלות שבעה עליות ¹⁴ ואלמי ¹⁵ לפניהם ותמים לו אחד מפו ואחד מפו אל-אלין ¹⁷ ²⁷ ושער לחצר הפנימי דרור הדרים ימוד שעיר אל-השער דרור הדרים מאה אמות: ²⁸ וביאנו אל-חצר הפנימי בשער הדרים ימוד את-השער הדרים כמזהות האלה: ²⁹ ותאנו ¹⁸ ואלמי ²⁰ כמזהות האלה וחלונות לו ולאלמי ²¹ סבב | סבב חמץ אמה ארכו ורוחב שעירים וחמש אמות: ³⁰ ואלחות סבב | אילו ¹⁹ ואלמי ²¹ כמזהות האלה ומוקנות לו ולאלמי ²² אל-חצר החיזונה ותמים אל-אלין ²³ ומעלות שמונה מעליין: ³¹ וביאנו סבב ארוך חמץ ושערים אמה ורוחב חמץ ושערים אמה: ³² ותאנו ²⁵ ואלמי ²⁶ ואלמי ²⁷ כמזהות האלה: ³³ ותאנו ²⁹ ואלמי ³⁰ לחצר החיזונה ותמים אל-אלין ³¹ מפו ושמנה מעלות מעליין: ³¹ סבב ארוך חמץ ושערים אמה ורוחב חמץ ושערים אמה: ³⁴ ותאנו ³² ואלמי ³³ וחלונות לו סבב | סבב כהכלף מחזאה לעלה ³⁵ וביאנו אל-שער הצפן ומוך כמזהות האלה: ³⁶ תאנו ³² ואלמי ³⁴ וחלונות לו סבב | סבב ארוך חמץ ושערים אמה ורוחב חמץ ושערים אמה: ³⁷ ואילו ³⁵ לחצר החיזונה ותמים אל-אלין ³⁶ מפו ושמנה מעלות מעליין ³⁸ ולשכה ופתחה באלים השערים שם יתיכון את-העליה: ³⁹ נואלים השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחות אליהם גוזלה והחטא והאשם: ⁴⁰ ואל-הכטף מחזאה לעלה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל-הכטף האחורה אשר לאלים השער שנים שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכלת השער שמונה שלחנות אליהם ושחתוט: ⁴² וארכבה שלחנות לעלה אבנינו גוזלה והחטא והאשם: ⁴³ והשפטים טפח אחד מוכנים בבית סבב | סבב ואל-השלחות בשר הקרבן: ⁴⁴ ומוחיצה לשער הפנימי לשכת שרים בחצר הפנימי אשר אל-כטף/שער הצפן ופניהם דרור הדרים אחד אל-כטף/שער הקדים פני דרור הצפן: ⁴⁵ וידבר אליו זהה להשכה אשר פניו דרור הדרים לכחנות שמרית הבית: ⁴⁶ והלשכה אשר פניו דרור הצפן לכחנים שמרית המזבח המה בינו-איך מקדשים מבני-לוי אלהו לשרטן: ⁴⁷ ימוד את-החצר ארוך | מאה אמה ורוחב מאה אמה מרובה והמבהט לפניהם הבית: ⁴⁸ וביאנו אל-אלים הבית ימוד אל-אלים חמץ אמות מפה ורוחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפה: ⁴⁹ ארוך האלים עשרים אמה ורוחב עשרים עשרה אמה ובעלות אשר עליו ועדם אלים ואל-האלים אחד מפה ואחד מפה:

[1] 40:6 במעלות | lemma="מעלה" x-morph="He,R:Ncfpc:Sp3ms" strong="b:H4609b" x-morph="He,R:Ncfpc:Sp3ms" x-morph="He,R:Ncfpc:Sp3ms" lemma="מעלה" x-morph="He,R:Ncfpc:Sp3ms"/>
 [2] 40:9 ואילו | lemma="אייל" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" strong="c:H0352b" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אייל" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms"/>
 [3] 40:15 היתון | lemma="יתון" x-morph="He,Td:Ncmsa" strong="d:H2978" x-morph="He,Td:Ncmsa" x-morph="He,Td:Ncmsa" lemma="יתון" x-morph="He,Td:Ncmsa"/>
 [4] 40:21 ותאו | lemma="תא" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" strong="c:H8372" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="תא" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms"/>
 [5] 40:21 ואילו | lemma="אייל" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" strong="c:H0352b" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אייל" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms"/>
 [6] 40:21 ואלמו | lemma="אלם" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" strong="c:H0361" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms"/>
 [7] 40:22 ואילמו | lemma="אלם" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" strong="c:H0361" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms"/>
 [8] 40:22 ואלמו | lemma="אלם" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" strong="c:H2474" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms"/>
 [9] 40:22 ותמרי | lemma="תמרי" x-morph="c:H8561" x-morph="He,C:Ncfsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncfsc:Sp3ms" lemma="תמרי" x-morph="c:H8561"/>
 [10] 40:22 אילו | lemma="אייל" x-morph="He,Ncmsc:Sp3ms" strong="H0352b" x-morph="He,Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,Ncmsc:Sp3ms" lemma="אייל" x-morph="H0352b"/>
 [11] 40:24 אילמו | lemma="אלם" x-morph="c:H0361" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="c:H0361"/>
 [12] 40:24 ואילמו | lemma="אלם" x-morph="c:I:l:H0361" x-morph="He,C:R:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:R:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="c:I:l:H0361"/>
 [13] 40:25 ואילמו | lemma="אלם" x-morph="H5930c" x-morph="He,Ncfpc:Sp3ms" x-morph="He,Ncfpc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="H5930c"/>
 [14] 40:26 עלות | lemma="על" x-morph="H4608" x-morph="He,Ncmfp:Sp3ms" x-morph="He,Ncmfp:Sp3ms" lemma="על" x-morph="H4608"/>
 [15] 40:26 מעליו | lemma="מעלה" x-morph="c:H0361" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="מעלה" x-morph="c:H0361"/>
 [16] 40:26 ואילמו | lemma="אלם" x-morph="H0352b" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="H0352b"/>
 [17] 40:26 אילו | lemma="אייל" x-morph="c:H8372" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אייל" x-morph="c:H8372"/>
 [18] 40:29 ותאו | lemma="תא" x-morph="c:H0361" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="תא" x-morph="c:H0361"/>
 [19] 40:29 אילו | lemma="אייל" x-morph="c:I:l:H0361" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אייל" x-morph="c:I:l:H0361"/>
 [20] 40:29 ואילמו | lemma="אלם" x-morph="c:H0361" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="c:H0361"/>
 [21] 40:29 ואילמו | lemma="אלם" x-morph="H0352b" x-morph="He,Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="H0352b"/>
 [22] 40:31 ואילמו | lemma="אלם" x-morph="c:H0361" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,C:Ncmsc:Sp3ms" lemma="אלם" x-morph="c:H0361"/>
 [23] 40:31 אילו | lemma="אייל" x-morph="H0352b" x-morph="He,Ncmsc:Sp3ms" x-morph="He,Ncmsc:Sp3ms" lemma="אייל" x-morph="H0352b"/>

מעלוּ	מַעַלָּה	=lemma	124	40:31
ותאוּ	וְתִאּוֹתָא	=lemma	125	40:33
ואלוּ	וְאֵלָוּ	=lemma	126	40:33
ואלמוּ	וְאֵלָםּוּ	=lemma	127	40:33
ולאלמוּ	וְלֹאֵלָםּוּ	=lemma	128	40:33
ואלמוּ	וְאֵלָםּוּ	=lemma	129	40:34
אלוּ	וְאֵלָוּ	=lemma	130	40:34
מעלוּ	מַעַלָּה	=lemma	131	40:34
תאוּ	וְתִאּוֹתָא	=lemma	132	40:36
אלמוּ	וְאֵלָםּוּ	=lemma	133	40:36
ואלמוּ	וְאֵלָםּוּ	=lemma	134	40:36
אילוּ	וְאֵילָוּ	=lemma	135	40:37
אללוּ	וְאֵילָלָוּ	=lemma	136	40:37
מעלוּ	מַעַלָּה	=lemma	137	40:37

Chapter 41

1. ביבאנן אל-ההיל וימד אורה-אלים ש-אמות רוחב מפו ושורש אמות' כתיפות הפתח חמוץ אמרות מפו וחמש אמרות מפו ימד ארכו ארבעים אמרה ורוחב עשרים אמרה: ² רוחב הפתח עשר אמרות' כתיפות הפתח חמוץ אמרות מפו ימד אדריכו עשרים אמרה ורוחב עשרים אמרה אל-פנוי ההיל ואמר אל' זו קידוש הקדים: ⁵ ימד קיר-הבית שעש רוחב הפתח שבע אמרות: ⁴ ימד אדריכו עשרים אמרה ורוחב עשרים אמרה אל-פנוי ההיל ואמר אל' זו קידוש הקדים: ⁵ ימד קיר-הבית שעש אמרות ורוחב הצלע ארבע אמרות סבב | סבב לביות סבב | סבב לביות סבב | והצלעת צלע אל-צלע שלוש ושלשים פעומים ובאות בק' או אשר-לבנת לאצלעת אמרות סבב | סבב להוות אחוזים ולא-יהו אחוזים בק' הבית: ⁷ ורוחבה ונבסבה למעלה למעלה לצלעת כי מוסכ'-הבית למעלה למעלה סבב | סבב לביות עליון רוחבלות למעלה וכן התיקתונה עליה לתיכון: ⁸ וראיתי לבת גביה סבב | סבב מיסודות ¹¹ הצלעות מלן הקינה שע אמרות אצלה: ⁹ רוחב הקור אשר-צלע אל-החוץ חמוץ אמרות ואשר מוק' בית צלעת אשר לביות: ¹⁰ בין הלשכות רוחב עשרים אמרה סבב לביות סבב | סבב: ¹¹ ופתח הצלע למלוך פתח אחד דורך הצפון ופתח אחד לדרום ולרב מקום המוק' חמוץ אמרות סבב | סבב: והבן אשר אל-פנוי הגירה פאת זרחה-ם רוחב שבעים אמרה וק' הבן חמוץ אמרות רוחב סבב | סבב וארכו מעשים אמרה: ¹² ימד אמרות' הבית אורך מאה ומאה והוא-הגירה והגבינה וק' רוחב פון הבית והגירה לקודם מאה אמרה: ¹⁵ ימד אורך-הבן אל-פנוי הגירה אשר על-אחריה ואתקניה ¹² מפו מפה מאה אמרה וההיל הפניימי ואלמי החצר: ¹⁶ הפסלים והחולנים האטמות והאטקים | סבב לשלשות נגד הסוף שיחף עץ סבב | סבב והארץ עד-החלונות והחלונות מפקות: ¹⁷ על-מעל הפתח ועד-הבית הפנימי ולחוץ ואל-כל-הקור סבב | סבב בפנימי ובחיצון מード: ¹⁸ עשוי כרכום ותמים בירכוב לברוב ושנים פנים לקרוב: ¹⁹aponן אדם אל-התמורה מפו פפני-כיפור אל-התמורה מפו עשוי אל-כל-הבית סבב | סבב: ²⁰ מהארץ עד-מעל הפתח הרכבים והתרמים עישים וק' הרהיל: ²¹ ההיל חמוץ רבעה ופנוי קידוש המראה כפראה: ²² המזבח עץ שלוש אמרות גובה וארכו שיטים אמרות ומוקצתו לו וארכו וקירותיו עץ ודבגר אל' זו השלחן אשר לפנ' יזהו: ²³ ושיטים דלתות להיל ולקידש: ²⁴ ושיטים דלתות לדלתות שתים מושבות דלתות שתים ללחת אחת ושתי דלתות לאחרות: ²⁵ ועשיה אליה אל-דלתות ההיל כרכום ותמים כאשר עישים לקינות ובע עץ אל-פנוי האולם מהחוץ: ²⁶ בחולנים אטמות ותרמים מפו אל-כתפות האולם וצלעות הבית והעבים:

"strong= "H4143" x-morph= "He,Ncbpc" מִזְרָחַת |¹ lemma |[41:8]
"strong= "c:H0862b" x-morph= "He,C:Ncmcp:Sp3fs" אֲתָיוֹק |² lemma |[41:15] ואֲתָיוֹקָה

Chapter 42

¹ ויצוاني אל-חצ'ר החיצונה מדורר דר' נגד הגירה ואשר-נדד הבנין אל-חצ'ון;² אל-פְּנִיאָרֶךְ אמota המאה פטח החצ'ון והלוב חמשים אמות;³ נגד קעדרים אשר לחצ'ר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצ'ר החיצונה אתיק אל-פְּנִיאָרֶךְ בשלשים;⁴ לפניו הלשכות מהלך עשר אמות רוחב אל-הפטינית דרכ' אמה אתית ופתחיהם לצפונן;⁵ הלשכות בעליונות קירותם פירוכין ממנה התהותנות ומהתכוון בפנים;⁶ כי משלשות הנגה ואון להן עמודים עטומיי החצ'ונות על-כן נאצל מהתקנות מהארץ;⁷ וכן ר' אשר-ל-חו' לעמת הלשכות דרכ' החצ'ון העמודי החצ'ונות ארבע חמשים אמה;⁸ כי-ארך הלשכות אשר לחצ'ר החיצונה חמשים אמה והנגה על-פנין היכל מאה אמה;⁹ גומחת¹¹ הלשכות¹² אלה המבויא¹³ מתקדים במאן להנגה מהחצ'ר החצ'ונה;¹⁰ ברכוב | גדר החצ'ר דרכ' אל-פְּנִיאָרֶךְ הגירה ואל-פְּנִיאָרֶךְ הבניון לשוכן;¹¹ ודורר-לפניהם כמראה הלשכות אשר-דר' הרצ'ון כארכין כו רחוב וככל מוצאייהו כמושפטיהו

וכפתחיהם;¹² וכפתח הילשכה אשר דרך הדורות פתח בראש דורך בפניו הגדרת הגינה דרך מקדים בבואה;¹³ ואמור אל לשלכת הצפון לשכת הדורות אשר אל-פנִי הגורה הנה | לשכת הקדש אשר יאלול羞ם הכהנים אשר קרוביים ליהוה קדשי הקדשים שם יונחו | קדש!
הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש;¹⁴ בatoms הכהנים ואלי-יצאו מהקדש אל-החצר החיצונה ושם יונחו בגדיים אשר ישראתי בהן כי-קע'ש הגנה ולבש¹⁴ גדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם;¹⁵ ככלא את-המדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פמי דרך מקדים בהן כי-קע'ש הגנה ולבש¹⁴ גדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם;¹⁵ כןם בקנה המדה סבב;¹⁶ מיד רום האפן חמש-מאות קנים בקנה ומזהו סבב;¹⁶ מזך רום מקדש-מאות קנים בקנה המדה;¹⁹ סבב אל-רוח הנשא חמש-מאות קנים בקנה המדה;²⁰ לאربع רוחות מזך חומת לו סבב | סבב אחר חמש מאות ורוחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחול:

¹¹[42:9] מותחתה | lemma= "תחת" x-morph= "He,C,R;R:Sd"

¹²[42:9] לשכת | lemma= "לשכה" x-morph= "He,Ncfpa"

¹³[42:9] המביא | lemma= "בוא" x-morph= "He,Td:Vhrmsa"

¹⁴[42:14] ולבש | lemma= "לבש" x-morph= "He,Vqq3mp"

¹⁵[42:16] אמות | lemma= "אמה" x-morph= "He,Ncfpc"

Chapter 43

וילקנו אלה שער שער אשר פנה דרך מקדים;² והגנה כבוד אלה ישראל בא מדרך המקדים וקלו קווים רבים והארץ היאורה מכובדו;³ כמורה השרה אשר ראיית כמורה אשר-ראיתי בביי לשחת את-השער ומראות כמורה אשר ראיית אל-ההר-כבר ואפל אל-פנִי;⁴ כבוד יהוה בא אלה בית דרך שער אשר פנִי קדש;⁵ ותשאנו רום ותביאנו אלה חצר הפנימי והגנה מלא כבודה הבית;⁶ אשמע מדבר אל מהבית ואיש היה עםך;⁷ ואם אל-בר-אדם את-מקום כסאו ואת-מקום כפוא רגלי אשר אשכרים בתור בקיושרל לעלים ולא טחנו עד ביה'ישראל עם קדש המה ומילוקם בוגנותם וגפני מילוקם בוגנותם אצל מזוחתי והקירות בין וביניהם וטמאו | את-שים קדש בטעובותם אשר עשו ואכל אתם באפי;⁹ עתה ורתקו את-זננותם ומגנוי מילוקם מגני ושכני בתוכם לעולם;¹⁰ אתה בר-אדם הגד את-ביה'ישראל את-הבית וכלתו מעונתיהם ומזהו את-תיכנית;¹¹ ואם ניכלמו מכל אשר-רעוז צורתה והכנתו ומזיאו ונובאו וכל-צורתו ואת כל-חיקתו וכל-צורתו¹² הצעע אונם וכרבב לעיניהם ושםו א-כל-צורתו וא-כל-חיקתו ועשנו אונם;¹² זאת תורת הבית על-ראש ההר כל-גבעון סבב | סבב קדש קדשites הביה' את-תורת הבית;¹³ אלה מדות המזבח באמות אמה אטוף ויחיק האמה ואמה-זרם ואבולה אל-שפחה סבב זרת האחד וזה בע המזבח;¹⁴ ומיחס האין עד-הארזה התקתנו-שנעים אמות ורחב האמה אמת ורחב העדרה הקטנה עד-הארזה רגדלה ארבע אמות;¹⁵ וההרא אל ארבע אמות ומהאריאל¹³ ובעללה הקרונות אויבע;¹⁶ והאריאל¹⁴ שטים עשרה ארך בשיטים שעשרה רחוב אל ארבעת רבעיו;¹⁷ ווועריה ארבע עשרה אחר ארבע עשרה רחוב אל ארבעת רבעיה והגבול סבב אונת צאי האמה והחיק-לה אמה סבב ומולתחו פנوت קדשים בראדים כה אמר א-דני והוא אלה חיקות המזבח ביום העשותו להעלות על-יה ולזרק על-יה;¹⁹ זונתעה אלה הכהנים הלוים אשר ה-ה מזור צדוק הקרבבים אל נאם א-דני הנה לשעתני פר בירבקר לחטאת;²⁰ ולקחת מדם נונתת על-אל-ירבע פנوت הנורה ואלה-גבול סבב וחתאת אונת וכפרתת:²¹ ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקע הבית מוחץ למקdash;²² ביום השני תקריב שעירעים תמים לחטאת וחטאו את-המזבח כאשר חטא בפר;²³ בכלו-תך מחטא פר בירבקר תלמים ואיל מרכזיאן תמים;²⁴ ווקרבתם לפני זהה והשליכו הכהנים עליים מליח והעלו אותם לעלה להיה;²⁵ שבעת ימים תעשה שעירחטאת ליום ופר בירבקר ואיל מרכזיאן תמים יעשן;²⁶ שבעת ימים וכפרו את-המזבח וטהרו אונת ומלאו ידו;²⁷ ייכלו את-הימים ס והיה ביום השמיני והלאה יעשה הכהנים על-המזבח את-עלותיכם ואת-עלותיכם ורצאתם את-לעומך נאם א-דני יהוה;

¹¹[43:11] צורתו | lemma= "צורה" x-morph= "He,Ncfsc:Sp1cs"

¹²[43:11] תורה | lemma= "תורה" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms"

¹³[43:15] ומהאריאל | lemma= "אריאל" x-morph= "He,C;R:Td:Ncmtsa"

¹⁴[43:16] והאריאל | lemma= "אריאל" x-morph= "He,C:Td:Ncmisa"

¹⁵[43:26] ידו | lemma= "יד" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms"

Chapter 44

¹ ישב אתו דרך שער המקדש החיצון הפענה קדמים והוא סגורה;² ואמור אליו יהוה השער הזרה סגורה יהוה לא יפתחו איש לא-יבוא בו כי יהוה אל-הישראל בא בז' והוא סגורה;³ את-הנשא גשא הוא ישב-בניא לא-כול-לחם¹¹ לפני יהוה מדרך אלם השער בז' והוא מדרכו זיא;⁴ ויביאנו דרך שער הצפון אל-פנִי הבית וארא והגנה מלא כבוד-יהוה את-הבית יהוה ואפל אל-פנִי;⁵ ואמור אליו יהוה בר-אדם שם לבך וראה בעינך ובאזור שמע את כל-אשר אני מדבר אתך לכל-חיקות בית-יהוה וכל-תורתו¹² ושותת לבך למבוא הבית בכל מזחא המקדש;⁶ אמרת

אל-מר' אל-ቤית וישראל אמר אדני והוא רבל'ם מכל-הטבעותיכם בית ישראל: ⁷ בהבאים בינו-נכ' עריל-לב' וערלי בשער להיות במקדש לחולו את-יבטי בהקריבכם את-לחמי חלב ודם ופרא א-תבריטי אל כל-הטבעותיכם: ⁸ ולא שמרתם משמרת קדשי ותשמונן לשומר משמרתיכם במקדשיך: ⁹ כה אמר אדני יהוה כל-ברךך עREL לב' ערל בשער לא בזוא אל-קדשך כל-ברךך אשר בתור בני ישראל: ¹⁰ כי אם חילם אשר רחיק מועל' בתועות ישראל אשר תען מעלי אחריו גלויהם ונשאו עזם: ¹¹ והיו במקדשיך משרותים פקודת אל-שבוי הבית ומשרותים את-הבית ה' מה שפטו א-תיה על-ה' עם והמה יעמדו לפניהם לשורתם: ¹² ען אשר ישרתו אותם לפני גלויהם והיו לבי-ישראל למקשל ען על-כון נשאתה ידי עלייהם נאם אדני יהוה ונשאו עזם: ¹³ וライגשוו אל-לcken לי ולשעת עREL קדשך אל-קדשך בקדושים ונשאו כל-פְתַמָּם ותועבותם אשר עזם: ¹⁴ ובתמי אתם שמרת הבית לכל-עברתו וכל-אשר עששה בו: ¹⁵ וכחנום הלוים בנו צדוק אשר שמר את-שמירת מקדשיך בטהوت בנין-ישראל מעלי' המה יקרבו אליו לשורתני יעמדו לפניו למקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: ¹⁶ המה יבאו אל-מקדשיך והמה יקרבו אל-שלוחני לשורתני ושמרו את-shmורתיכם: ¹⁷ והיה בבואם אל-שערי החצר הפנימית בגן פשטים ולבשו ולא-יעלה לויהם צמראם בשערם החצר הפנימית וביתה: ¹⁸ פאריך פשטים והיו על-ראשם ומכנסיו פשטים יהיו על-מתריהם לא יחגורו ביען ובנים אחרים וא-קדשו א-תיהעם בבדיהם: ²⁰ וראשם לא נחלחו ופרע לא ישלו כסום וקסמו א-תראשים: ²¹ עין לא-ישטו כל-כךם בבואם בגדים אחרים וא-קדשו א-תיהעם בבדיהם: ²² ואלמנה אורה לא-יקחו להם לנשיהם כי א-בתולת מזועג בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכנה ויקחו אל-חצר הפנימית: ²³ וא-עמי יוֹרֵן בון קדש לחיל בוגרתם לטהור יודע: ²⁴ עRELrob המה יעמדו לשפטם ¹³ במשפטם שפטותא ¹⁴ וא-תורתי וא-חקרתי בכל-מושדי ישרמו וא-תשבותיהם קדשיך: ²⁵ וא-למת אלם לא בזוא לטמאה כי א-מל'אב אוֹלֶם ולבת לאוֹת וא-חותם א-שרלא-ה' היה לאיש טמאו: ²⁶ ואחריך טהרתו שבעת ימים יספרו-לו: ²⁷ ובזום באו אל-קדש אל-חצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאנו נאם אדני יהוה: ²⁸ וויה להם לנחליה אמי נחלתם וא-חיה לא-יתתנו להם בישראל אמי א-חוותם: ²⁹ המנחה והחטאת והאשם המה יأكلום וכל-חרם בישראל הם ה'ה: ³⁰ וראשית כל-בכורי כל-כלתרכומת כל-כהנים ה'ה וראשית ערכותיכם תתנו לנו להניח ברכה אל-ቤיתך: ³¹ כל-יבלה וטרפה מרה העף מורה בהמה לא יאכלו הכהנים:

"strong= "לְאַכֵּל" x-morph= "He,R:Vqc" lemma= "אכל" [1] 44:3

"strong= "H8451" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" =lemma | תורתו ¹² [44:5]

למשפט [3] lemma | 44:24

"strong= "c:H8199" x-morph= "He,C:Vqq3cp:Sp3ms" שפטהו | lemma 14[44:24]

Chapter 45

ובהיפילם את־הארץ בונחלה תרימה ליהוה | ק"ש מורה־ארץ־אך חמשה ועשרים אלף־אך רוחב עשרה אלף־ק"ש־היא בכל־גבולה סביר: ² היה מזוה אלה־ק"ש חמש מאות בخمיש מאות מרבע טיב וחמשים אלף מגershן לו סביר: ³ מורה־מזה הזאת תמוד אלף־ק"ש חמשה ¹
ושערת אלפיים וכוחה המקדש ק"ש קדשים: ⁴ ק"ש מורה־ארץ הוא לכנהם משרתי המקדש־הו הקרבים לשרת
את־יהוה והיה להם מקום־לבתיהם וכוקדש למוקדש: ⁵ חמשה ושרת אלפיים רוחב יהה ¹² לוויט משרתו הבת להם לאחזה
שלשים לשכת: ⁶ אחזה־ה עיר תננו חמשת אלפיים רוחב ואך חמשה ועשרים אלף לעמת תרמות הק"ש לכל־בצ'ת ישראל יהה: ⁷ ולנשא מזוה
ומזוה לתרומות הק"ש ולאחזה־ה עיר אלף־פנוי אחזה־ה העיר מפאותיהם אמה ומפתח־קדמה ק"דימה ואך לעומות אחך
חמלקים מגבולם ים אל־גבול קדרימה: ⁸ לאחזה יהה־לו לאחזה־ישראל ולא־יונן עד נשאי־אטעמי והארץ ותנו לבית־ישראל לשבדיהם: ⁹
כה־אמר אדני יהוה רב־כלכם גשאי ישראל חמש ושד־הסירו ומשפט־צדקה עשו הרימו גרשתייכם מעל עמי נאם אדני יהוה: ¹⁰ קאנינידקן
אפיק־צדק נט־צדק יהיו לכם: ¹¹ האיפה והבנת תכן אחד־הוה לשאת מעשר החומר הבת וועשות החומר האיפה אל־החותר והיה מתקנתו:
והשקל שעוזים גרה עוזרים שקלים חמשה ושרטם שקלים שעוזה וחמשה שקל המנה יהה لكم: ¹² זאת התרומה אשר תרימו ששית
האיפה־מחומר החטאים ושביתם האיפה מחרמר השערם: ¹⁴ וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מורה־בר עשרת הבתים חמץ כיעשרת
הבתים חמץ: ¹⁵ שהחאת מורה־אן מורה־מאטם מפשעה ישראל למנה ולוועה ושליטים לכפר עליהם ובאמ אדני יהוה: ¹⁶ כל העם הארץ
היא־אל־התרומה הזאת לנשיא־ישראל: ¹⁷ על־הנשא יהוה קעולות ומנה וונסרך בחגוטים ובכבדים ובשבותם בכל־מושדי בית־ישראל
הואי־עשיה אלה־חטאת אלה־מנחה אלה־קעולה אלה־שליטים לכפר בעד בית־ישראל: ¹⁸ כה־אמר אדני יהוה בר־ראשון־באחד לחוזש תקע
פררבבקר תנמים וחטא אטה־מקדש: ¹⁹ להקן הכלן מעם החטאת ונמנ אל־ሞות הבית ואל־ארבע פנות העזקה למקובח ועל־ሞות־שער
הចזר הפנימית: ²⁰ כן תעשה שבעה בחודש מאיש שעה ומפני כפרתם את־הבית: ²¹ בראשון בארבעה עשר יום לחוזש יהה ליום הפסח
חג שבעות ימים מצות יאכל: ²² עשה הנשא ביום ההוא בעדו ובעד כל־עם הארץ פר חטאת: ²³ שבעת מירח ג' עשרה עולה ליהוה שבעת
פָּרִים ושבעת אלים תמים ליום שבעת הימים ומפני שער עזם ליום: ²⁴ ומורה־היא לפר ואיפה לאיל עשרה ושעון הון לאיפה: ²⁵ בשבעי
בחמשה עשר יום לחודש בחג עשה כלאה שבעת הימים חחתאת־כעה וכמנחה וכשןס:

"strong= "H2568" x-morph= "He,Acbsa" lemma=lemma | מושג | מושג [1] 45:3

"strong= "H1961" x-morph= "He,Vqq3ms" הִנֵּה" =lemma | הִנֵּה | 2[45:5]

Chapter 46

"strong= "H3318" x-morph= "He,Vqi3mp" צָאֵי" =lemma |^[1] [46:9
"strong= "c:H6213a" x-morph= "He,C:Vqi3cp" עֲשָׂה" =lemma |^[2] [46:15
"strong= "b:H3411" x-morph= "He,R:Ncfdc" וְרַכְתִּים" =lemma |^[3] [46:19

Chapter 47

¹ שבנו אל-פעת הבית והנה-ם יוצאים מתחם מפטן הבלתי-קיים כירפוי הבית קדים וטעים ווד'ם מתחם מכתף הבלתי-קיים מנג לזרבוך;² יוציאנו דורך שער צפונה ויסכני דרך חוץ אל-שער החוץ דרך הפונה קדים והנה-ם מפקים מרהכתר הימנית;³ בצתה-הראש קדים וקע בינו וימד אל-פעת ושבני בנים כי אפסים;⁴ ימיד אל-פעת ושבני בנים ברכים ימיד אלף ושבני מי מותקים;⁵ ימיד אלף אשר לא-שפט לא-יאכל לעבר כי-זאו המום מי שחו נחל אשר לא-שבר;⁶ ישמר אליו הראות ברצם יולכי ושבני שפת הנחל;⁷ בשובני והנה-אל-שפט הנמל עץ בך מדן מזה ומזה;⁸ ישמר אליו הבנים האלה יוצאים אל-הגליל הקדמונה וירדו על-הארבה ובאו הלה אל-הימה המוצאים ונורפאו¹¹ הרים;⁹ וזהו כל-רפש חיה | אשר-ישרן אל כל-אשר בבוא עם נחלים קויה והיה הוה רביה מדן בלאו שמה הבון הדרה ורפהו וכי כל-אשר-יבוא שמה הנחל;¹⁰ והיה עם-דו¹² עלייו דיאום מעין גדי ועד-ען עגלים משוטם לחרםם והיו למין-היה תחיה זגטם קדגת הים הנחל רבה מזד;¹¹ בצתה-ו¹³ocabיו ולא ורפהו למלח נתנו;¹² ועל-הנחל עלה על-שפטו מזה | מזה | כל-עץ מאנל לאיובל עליו ולא-יתם פרו לך-שי ובכ'er כי מילוי מוקם-יקUSH הימה יוצאים והיה¹⁴ פרו לא-אל עולחו לתרופה;¹³ כי אמר-אדני היה גה ובו-אל אשר תיתנה לנו את-הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף-חברים;¹⁴ גמלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את-ידי למתה לא-בתיכם ונפלת הארץ הזאת לכם בנחליה;¹⁵ וזה גבול הארץ לפאות צפונה מרים-הגדול הדריך חתלן לbove עצדה;¹⁶ חמת | ברותה סברים אשר בירכבות דמשק ובו גבול חמת חצר-התיכון אשר אל-גובל חורן;¹⁷ והוא גבול מרים-חצר עינון-גבול דמשק ואפסו | צפונה ובבל חמת ואת פאת צפון;¹⁸ ופאת קדים מבון חורן ומבירד-משק' ומבן הגדל'ן ומבן ארץ ישראל הירדן מגובל על-הים הקדמוני תנמו' ואת פאת קדים;¹⁹ ופאת נגב תימנה מתחמר גדרם-מריבות קדר' נחלא אל-הים הגדול ואת פאת-תימנה נגבה;²⁰ ופאת-ים הים הגדול מגובל עד-רכח לבוא חמת זאת פאות-ים: חולק-תעם את-הארץ זאת ליום לשבעי ישראל;²² והוא תפול אותה במנלה لكم ולהגרים הגרים בתוכם אשר-הולדו בנים בתוכם והין כם-cae-רכ' בבני ישראל את-כם יפל' נחלא לשבעי בתוך-שבטי ישראל;²³ והוא בשבעת שבטי ישראל;

"strong= "c:H7495" x-morph= "He,C:VNq3cp" =lemma | נִרְאָי [1] 47:8
"strong= "H5975" x-morph= "He,Vqp3cp" =lemma | מַחֲזֵי [2] 47:10

"strong= "H1207" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" lemma= "בָּצָה" [3]47:11
 "strong= "c:H1961" x-morph= "He,C:Vqq3cp" lemma= "הִי" [4]47:12

Chapter 48

¹ אלה שמות השבטים מקצת צפונה אל-יעד דרדרתלן | לבוא-קצת חצר עין גבול דמשק צפונה אל-יעד חמת והוילו פאת-קדים הם זו
 אחד: ² גובל דן מפאת קדים עד-פאת-ים מה אשר אחד: ³ גובל | גובל אשר מפאת קדמה ועד-פאת-ים מה נפתלי אחד: ⁴ גובל | גובל נפתלי
 מפאת קדמה עד-פאת-ים מה מנשה אחד: ⁵ גובל | גובל מנשה מפאת קדים מה ועד-פאת-ים מה אפרים אחד: ⁶ גובל | גובל אפרום מפאת קדים
 ועד-פאת-ים מה ראוון אחד: ⁷ גובל ראוון מפאת קדים עד-פאת-ים מה זהה אחד: ⁸ גובל גובל והוא מה מפאת קדים עד-פאת-ים מה תהייה
 התרומה אשר-תלימו חמשה ועשרים אלף רחוב וארכ כאות הפלקים מפאת קדמה ועד-פאת-ים מה והיה המקוש בתוקן: ⁹ התרומה אשר
 תרימו ליהו אורך חמשה ועשרים אלף רוחב עשרה אלפיים: ¹⁰ אלה תהייה תרומות הקץ לשכונות צפונה חמשה ועשרים אלף ורוחב עשרה אלפיים:
 عشرת אלפיים וקדמה רוחב עשרה אלפיים ועשרות אלף רוחב עשרה אלפיים גודש מבני צדוק אשר
 אמרנו משמרתי אשר לא-תטע בטעותם ישראל כאשר תען הרים מה תרומות הארץ קדש קדים אל-גבול הרים:
¹³ והרים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף אורך רוחב עשרה אלפיים כל-אורך חמשה ועשרים אלף רוחב עשרה אלפיים: ¹⁴ ולא-ימכו
 ממנה ולא ימוך ולא עברו ¹² ראות הארץ כי-קדש לייהו: ¹⁵ וחמשת אלפיים הנוצר ברוחב עיל-פנוי חמשה ועשרים אלף
 למושב ולמגרש והייתה העיר בתוקן: ¹⁶ אלה מדוזיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-גבע חמש מאות וארבעת אלפיים
 ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפיים ופאת-ים מה חמש מאות וארבעת אלפיים: ¹⁷ היה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאות ועשרות
 ומאותם וקדמה חמשים ומאותם וימה חמשים ומאותם: ¹⁸ והנותר באורך לעמת | תרומות הקץ עשרה אלפיים נטה
 והיה לעמת תרומות הקץ והייתה תבאותן ¹⁹ לחם לעבדי העיר: ¹⁹ והעבדה קער יעבדו מכל שבי ישראל: ²⁰ כל-התרומה חמשה ועשרים
 אלף בחמשה ועשרים אלף רביות תרומות את-תרומות הקץ אל-אחדות העיר: ²¹ והנותר לבשיא מעה | מעה | לתרומות הקץ ולאחדות העיר
 אלף פנוי חמשה ועשרים אלף | תרומה עד-גביל קדמה וימה על-פנוי חמשה ועשרים אלף על-גביל מה לעמת תללים לבשיא והייתה תרומה
 הקץ ומתקש הבית בתוקן: ²² ומאהיזת הרים ומאהיזת הארץ אשר לבשיא והוא בון | גובל יהוה בונמן לבשיא והוא: ²³ ויתר
 השבטים מפאת קדמה עד-פאת-יהם בנמן אחד: ²⁴ גובל בנמן מפאת קדמה עד-פאת-ים שהמען אחד: ²⁵ גובל שמען מפאת
 קדמה עד-פאת-יהם ושכך אחד: ²⁶ גובל | גובל יששכר מפאת קדמה עד-פאת-ים זבולן אחד: ²⁷ גובל | גובל בזון מפאת קדמה
 עד-פאת-יהם גז אחד: ²⁸ גובל גז אל-פאת נגב תימנה והוה גובל מתרוםuni כמי ריבית קדש נחלות על-הרים הגדול: ²⁹ זאת הארץ אשר-תפללו
 חנכה להשבטי ישראל ואלה מחלקות נאם אדע יהוה: ³⁰ אלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפיים מדה: ³¹ שער
 העיר על-שותת שבטי ישראל שעירים שלשה צפונה שער ראוון אחד שער יהוה אחד שער לוי אחד: ³² אל-פאת קדמה חמש מאות
 וארבעת אלפיים ועשרים שלשה שער יסף אחד שער בנמן אחד שער זון אחד: ³³ ופאת-גבע חמש מאות וארבעת אלפיים מלה ועשרים
 שלשה שער שמען אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: ³⁴ פאת-ים מה חמש מאות וארבעת אלפיים שעיריהם שלשה שער גז אחד שער
 אשר אחד שער נפתלי אחד: ³⁵ סכוב שמנה עשר אלף ושמיה עיר מים יהוה | שמה:

"strong= "H5674a" x-morph= "He,Vqi3ms" lemma= "עַבְרָ" [1]48:14
 "strong= "H4171" x-morph= "He,C:Tn" lemma= "מֹרֵ" [2]48:14
 "strong= "c:H3808" x-morph= "He,C:Tn" lemma= "עַבְרָה" [3]48:15
 "strong= "c:H3808" x-morph= "He,C:Tn" lemma= "עַבְרָ" [4]48:18
 "strong= "b:H8432" x-morph= "He,R:NcmSC:Sp3fs" lemma= "בְּתוֹכָה" [5]48:21

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community